

De: J.A del Castillo

Voldria s'interessessin pel procés d'assignació de places pel sistema ATRI, Portal d'informació de la Generalitat de Catalunya.

És un procés del tot opac on no existeixen els barems, no es coneix els aspirants, i la última fase consisteix en una entrevista de l'equip directiu (en el cas del Centre Penitenciari de Mas d'Enric, Tarragona), que és a la fi qui decideix a qui se li assigna la plaça.

Si voleu més informació, resto a la vostra disposició.

Salutacions

De: M. Torres

Benvolguts i benvolgudes,

Gràcies per l'oportunitat que ens doneu com a ciutadans.

Aquí teniu algunes aportacions :

CAL evitar amb penalització si s'escau aquells organismes que amaguen dades. Són coneguts alguns organismes catalans que no obren alguns dels seus datasets i a sobre en fan negoci venent-los a altres organismes públics. Dits apleguen poca claredat a la llei. Cal deixar-ho indubitat en el reglament.

CAL amonestar als treballadors públics que amaguen informació.

CAL marcar terminis màxima d'obertura per tal que la informació serbi a la ciutadania ja caducada o poc útil.

CAL incentivar la publicitat ACTIVA des dels organismes que generen les dades.

CAL marcar terminis en la publicació als corresponents portals Open data.

CAL fer un llistat centralitzat i enllaçat en rdf per exemple on quedi clar tots els datasets oberts de Catalunya i tots els que havent d'estar no hi són.

...fins aquí avui. Si m'ho permeteu continuaré tan bon punt tingui disponibilitat. Disculpeu també les possibles faltes i mancances, està escrit des d'un mòbil de pantalla petita.

De: Comissió de Dret Ambiental del Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya

Des de la Comissió de Dret Ambiental del Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya reclamem un adequat accés a la informació medi ambiental en tots els aspectes (contaminació atmosfèrica, reciclatge de residus, contaminació de l'aigua, ús del territori, us de plaguicides, etc...), així com la normativa ambiental que sigui d'interès ciutadà. En definitiva, demanem Open Data Ambiental.

Moltes gràcies per la seva atenció.

Salutacions cordials

CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA A L'ELABORACIÓ DEL REGLAMENT DE DESENVOLUPAMENT PARCIAL DE LA LLEI 19/2014, DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN

La llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTAIPBG) dissenya o dibuixa un marc de regulació ambiciós que introdueix transformacions importants en la forma d'actuar de les organitzacions públiques des del punt de vista intern i en la seva relació amb el ciutadà i que s'han d'anar implementant de forma progressiva. El compliment de la norma requereix, d'una banda, un canvi en la cultura organitzativa de les institucions i, d'altra banda, un compromís polític respecte del seu compliment.

La regulació que fa la norma es pot dividir en cinc blocs:

1. Transparència, en la regulació de la publicitat activa (Títol II)
2. Accés a la informació pública (Títol III)
3. El Registre de Grups d'Interès (Títol IV)
4. El bon govern, que es basa en la regulació del Codi de Conducta dels Alts Càrrecs i el dret a una bona administració, mitjançant les Cartes de Serveis (Títol V)
5. El govern obert, que s'identifica amb la participació ciutadana en l'elaboració de disposicions generals (Títol VI)

D'aquests cinc blocs, són objecte de consulta pública els dos primers, juntament amb el títol I que regula les disposicions generals.

Després d'un any i mig d'entrada en vigor de la norma, pel que fa al dret d'accés a la informació pública i d'un any i escacs pel que fa a les obligacions derivades de publicitat activa, la iniciativa que es sotmet a consulta pública aboca a proposar uns determinats punts o aspectes a tenir en compte a l'hora de reglamentar els tres primers títols de la norma, en els termes que tot seguit s'exposen.

A/ Títol I: Disposicions generals

En relació a **l'article 4.2** de la LTAIPBG, caldria desenvolupar el concepte d'alt càrrec. Tenint en compte que s'han anat aprovant diferents Codis de Conducta –la Federació de Municipis de Catalunya disposa d'un Codi de conducta i bon govern–

tipus per a càrrecs públics representatius i directius públics dels governs locals i de les seves entitats del sector públic institucional, l'Ajuntament de Barcelona està en fase d'aprovació del seu propi amb naturalesa reglamentària, l'ajuntament de Mollet del Vallès en disposa d'un aprovat pel Ple Municipal en sessió del 30 de maig de 2016-, caldria definir el perfil de personal que s'inclou dins del concepte d'alt càrrec.

B/ Títol II: De la Transparència

Dins d'aquest Títol, es fan dues aportacions vinculades a dos preceptes inclosos dins del capítol que regula la publicitat activa i en relació a un precepte inclòs dins del capítol regulador de la transparència en la gestió administrativa. Els preceptes són els següents:

- article 9, relatiu a la transparència en l'organització institucional i l'estructura administrativa;
- article 10, relatiu a la transparència en les decisions i actuacions de rellevància jurídica; i
- article 15, relatiu a la transparència en l'activitat subvencional.

L'article 9 de la LTAIPBG regula la transparència en l'organització institucional i l'estructura administrativa. Interessa més que un desenvolupament, un aclariment en relació al punt 1 lletra e) que fa referència a fer pública, en aplicació del principi de transparència, la informació relativa a *«e) Les convocatòries i els resultats dels processos selectius de provisió i promoció del personal.»*

En puritat, caldria afegir "l'accés" atès que només contempla la publicitat dels processos vinculats a la carrera professional (provisió i promoció) i no parla de la publicitat en processos selectius d'accés a la funció pública.

L'article 10 de la LTAIPBG regula la transparència en les decisions i actuacions de rellevància jurídica. Dins d'aquest precepte, tant l'apartat f) com l'apartat h) inclouen el què podem anomenar "conceptes jurídics indeterminats". I ho fan quan estableixin l'obligació de fer pública determinada informació:

«f) Els actes administratius, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies que puguin tenir incidència sobre el domini públic o la gestió dels serveis públics, i aquells altres en que ho aconsellin raons d'especial interès públic.

h) Les resolucions administratives i judicials que puguin tenir rellevància pública (...).»

Convindria un desenvolupament/aclariment d'aquests conceptes.

L'article 15 de la LTAIPBG regula la transparència en l'activitat institucional. En el seu **apartat 2**, estableix de forma textual el següent:

«2. Les bases reguladores de la concessió de subvencions i ajudes públiques que puguin atorgar-se per un import superior a 10.000 euros han d'incloure l'obligació dels beneficiaris, si són persones jurídiques, de comunicar als subjectes obligats la informació relativa a les retribucions dels seus òrgans de direcció o administració, a l'efecte de fer-les públiques. En els supòsits legals en que no s'apliqui un procés de concurrència per atorgar les subvencions o ajuts, aquesta obligació ha d'incloure el corresponent acte o conveni.»

El redactat literal del precepte ha permès o ha instaurat la pràctica en determinades entitats –associacions o fundacions- de facilitar la informació de forma agrupada, és a dir, la retribució conjunta de l'òrgan de direcció i no la individualitzada dels membres que l'integren. Si tenim en compte que la LTAIPBG estén les obligacions de transparència recollides al Títol II als partits polítics, a les associacions i fundacions vinculades, a les organitzacions sindicals i empresarials i a les entitats privades i que les bases que regulen la concessió de subvencions i ajudes públiques inclouen la previsió de l'article 15.2, caldria desenvolupar reglamentàriament la previsió del precepte per tal de determinar si quan la llei parla de "la informació relativa a les retribucions del seus òrgans de direcció o administració", hi ha prou amb facilitar la informació agrupada o cal concretar la retribució dels membres que integren els òrgans de direcció.

C/ Títol III: El dret d'accés a la informació pública

Dins d'aquest títol, convé fer els comentaris següents:

- en relació a l'article 29.1, apartats a) i b) de la LTAIPBG, relatiu a dues causes d'inadmissió
- en relació a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), com a institució que vetlla pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública

L'article 29.1 de la LTAIPBG recull, entre d'altres, com a causes d'inadmissió de les sol·licituds d'accés a la informació pública les següents:

«a) Si sol·liciten notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic.

b) Si per obtenir la informació que sol·liciten és necessària una tasca complexa d'elaboració o reelaboració (...)»

En relació a aquests dos apartats de l'article 29.1 de la LTAIPBG, la GAIP ha emès diferents pronunciaments donant resposta a reclamacions individualitzades plantejades per ciutadans que no han vist satisfet el seu dret d'accés en aplicar l'Administració Pública aquesta causa d'inadmissió.

Respecte de la **causa recollida a l'apartat a)** del precepte, es plantegen dubtes sobre la consideració d'esberrany; algunes resolucions de la GAIP ho vinculen a documents pendents de signatura però l'activitat municipal pot generar altres documents signats com a "declaracions d'intencions" o "compromisos entre parts" o "protocols", que caldria algun pronunciament al respecte. I si hi ha signat un d'aquests documents però no s'ha aprovat per òrgan competent perquè encara està subjecte a revisió?. En el mateix sentit, quan l'apartat parla de "qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic"; a sensu contrari, un document de treball intern rellevant no és causa d'inadmissió o, per anar més enllà: quan un document intern és o no rellevant.

Per tant, respecte de la causa d'inadmissió recollida a l'apartat a) de l'article 29.1 de la LTAIPBG, caldria definir els conceptes que la integren.

Respecte de la **causa recollida en l'apartat b)** del precepte, en el Dictamen 1/2016 de la GAIP, i fent referència a diferents resolucions emeses, la GAIP inclou un seguit d'indicis i requisits –amb caràcter merament indicatiu- que poden significar la realització d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració en l'obtenció de la informació, sempre i quan s'acrediti i no es tracti d'una al·legació genèrica. En aquest sentit:

- a) Que calgui extreure la informació sol·licitada de documents que tenen un contingut més ampli, especialment si aquesta tasca s'ha de fer manualment i en relació amb diversos documents arxivats a diferents expedients, i més encara si la informació que cal extreure no és simple i directa i requereix una certa activitat d'anàlisi o d'interpretació.
- b) Que calgui obtenir la informació sol·licitada de bases de dades o d'arxius digitals, i que sigui necessari a aquests efectes utilitzar programes informàtics més o menys especialitzats o sofisticats.
- c) Que calgui obtenir la informació sol·licitada combinant bases de dades o arxius electrònics i arxius en paper, requerint a més una tasca d'anàlisi o d'interpretació.

- d) Que la informació sol·licitada correspongui a un lapse temporal molt ampli, de manera que calgui cercar-la entre diversos expedients cronològicament allunyats i fins i tot entre diversos contenidors o àmbits físics d'arxiu de documents.
- e) Que calgui obtenir la informació sol·licitada d'un nombre molt elevat de documents i d'expedients diferents, especialment si es troben dispersos, bé sigui per raons cronològiques o de qualsevol altra índole.

La resolució de la reclamació 78/2017 incorpora altres indicis raonats i acreditats, com són els següents:

- a) El volum ingent de la documentació de la que es demana còpia (més d'un quilòmetre i mig de documents, el que suposa més de 16 milions de folis).
- b) El fet que cada expedient contingui diversos tipus de documents, molts dels quals no estarien digitalitzats i molts dels que estan digitalitzats ho serien en suport CD, de manera que tampoc s'integrarien a la tramitació electrònica.
- c) L'obtenció de la informació demanada requereixi una recerca no només informàtica, sinó també manual, per tal de localitzar, primer, la documentació que caldria digitalitzar i, segon, per procedir a digitalitzar-la. Aquesta tasca, que fàcilment es pot qualificar de complexa, esdevindria probablement ingent si hom té en compte el volum de més de 16 milions de folis que suma tota la informació demanada.
- d) Els recursos personals limitats que podria afectar seriosament el normal funcionament de l'empresa.

Per tant, respecte de la causa d'inadmissió recollida a l'apartat b) de l'article 29.1 de la LTAIPBG, ajudaria a l'Administració Pública el fet que per reglament es desenvolupés aquesta causa d'inadmissió, establint uns indicis i/o requisits determinats amb caràcter general.

Pel que fa a la GAIP, cal fer dues aportacions.

En primer lloc, partint del redactat de **l'article 41.2 de la LTAIPBG** i considerant que l'organització i funcionament de la GAIP pel Ple de la Comissió de 15.09.2015, es sotmet a valoració si el reglament la iniciativa del qual està sotmesa a consulta pública podria constituir el vehicle per a la seva incorporació.

En segon lloc, seria interessant que en aquest desenvolupament reglamentari de funcions es pogués incloure com a funció de la Comissió l'emetre informes o dictàmens o atendre consultes vinculades amb la publicitat activa, atès que en la

implementació de la llei en aquesta matèria, es generen dubtes que no obtenen resposta per part de cap organisme o institució.

Finalment, dos aspectes que interessa comentar; un d'ells, derivat de la regulació inclosa a la disposició addicional primera apartat 1 de la LTAIPBG i el segon, té relació amb la presentació de sol·licituds per email o correu electrònic.

Respecte del primer punt, seria interessant desenvolupar i reglamentar el contingut de la disposició addicional primera en el seu apartat 1 per guanyar en eficàcia en la tramitació de les sol·licituds de dret d'accés davant de determinades matèries, tal i com s'exposa tot seguit. Aquesta disposició addicional primera, apartat 1 disposa textualment el següent:

«1. L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu.»

Aquesta previsió delimita la norma aplicable quan el sol·licitant és un interessat i la informació a la que vol tenir accés es troba inclosa en un procediment administratiu en tràmit. Per tant, en la resta de casos, quan el sol·licitant no sigui interessat independentment de què el procediment estigui en tràmit o finalitzat, aplicarem la LTAIPBG i, a la vegada també aplicarem la LTAIPBG quan es tracta d'un sol·licitant que pot ser interessat en un procediment finalitzat. Aquesta situació comporta que es posi en funcionament el procediment "definit" en la LTAIPBG davant de situacions tant peculiars com, per exemple, que una persona titular d'una llicència d'activitats, demani còpia de la mateixa perquè l'ha perdut i el redactat de la norma avoca a vehicular-ho per la LTAIPBG perquè estem davant d'un procediment finalitzat o que el mateix propietari d'una finca demani còpia dels seus plànols. En aquests casos l'eficàcia comportaria considerar al sol·licitant com a interessat, independentment que el procediment estigui en tràmit o finalitzat.

A la vegada, d'aquesta disposició addicional primera també deriva la necessitat de determinar quan estem davant d'un procediment administratiu en tràmit. En aquest sentit, el dictamen 1/2016 de la GAIP aporta una mica de llum al respecte en disposar que *«el règim jurídic d'accés de les persones interessades a la informació inclosa en un procediment administratiu en tràmit s'ha d'aplicar mentre el procediment no hagi finalitzat i, quan ho faci, també és aplicable mentre es puguin plantejar accions administratives o jurisdiccionals d'impugnació o revisió de la resolució o altra forma de finalització corresponent» però caldria definir-ho de forma clara, sobretot la part final relativa a "altra forma de finalització corresponent".*

Respecte del segon punt, és més un comentari fruit de les situacions viscudes des de l'entrada en vigor de la llei pel que fa al dret d'accés. En molts foros es comenta la necessitat d'admetre com a sol·licitud d'accés a la informació les que arriben per

Ajuntament de L'Hospitalet

Àrea d'Alcaldia - Presidència

correu electrònic, fet que comportaria una complicació en la gestió i aniria en contra del què disposa la normativa vigent.

La interpretació conjunta de la LTAIPBG i de la LPAC (Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques) determina l'obligació d'identificació del sol·licitant mitjançant un mecanisme que permeti la seva identificació fefaent. Les sol·licituds presentades per correu electrònic (email) només són vàlides si existeix o s'aplica algun sistema electrònic que permeti la identificació fefaent del sol·licitant. La pròpia normativa vigent (LPAC) preveu mecanismes d'identificació electrònica com el DNI electrònic o la signatura electrònica; mecanismes que eviten qualsevol indici vinculat a la suplantació d'identitat i precisament, un dels requisits que exigeix l'article 26.1 de la LTAIPBG en les sol·licituds és la identitat del sol·licitant.

L'Hospitalet de l'Obregat, 21 de març de 2017.

Laura Gómez Ramón
Lletrada Assessoria Jurídica

CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA A L'ELABORACIÓ DEL REGLAMENT DE DESENVOLUPAMENT PARCIAL DE LA LLEI 19/2014, DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN,

En relació a la consulta pública prèvia a l'elaboració del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i dins del termini habilitat, és interès d'aquesta associació fer aportacions en relació a les matèries de la llei que es pretén desenvolupar i que es concreten en :

- Les disposicions generals (Títol I)
- Les obligacions de publicitat activa (Títol II)
- El dret d'accés a la informació pública (Títol III)

I. Les disposicions generals

En relació a **l'article 4.2** de la LTAIPBG, caldria desenvolupar el concepte d'alt càrrec. Tenint en compte que s'han anat aprovant diferents Còdigs de Conducta –la Federació de Municipis de Catalunya disposa d'un Codi de conducta i bon govern- tipus per a càrrecs públics representatius i directius públics dels governs locals i de les seves entitats del sector públic institucional, l'Ajuntament de Barcelona està en fase d'aprovació del seu propi amb naturalesa reglamentària, l'ajuntament de Mollet del Vallès en disposa d'un aprovat pel Ple Municipal en sessió del 30 de maig de 2016-, caldria definir el perfil de personal que s'inclou dins del concepte d'alt càrrec.

II. Les obligacions de publicitat activa

Dins d'aquest Títol, es fan les aportacions vinculades als preceptes següents:

- article 9, relatiu a la transparència en l'organització institucional i l'estructura administrativa;
- article 10, relatiu a la transparència en les decisions i actuacions de rellevància jurídica; i

L'article 9 de la LTAIPBG regula la transparència en l'organització institucional i l'estructura administrativa. Interessa més que un desenvolupament, un aclariment en relació al punt 1 lletra e) que fa referència a fer pública, en aplicació del principi de transparència, la informació relativa a *«e) Les convocatòries i els resultats dels processos selectius de provisió i promoció del personal.»*

En puritat, caldria afegir "l'accés" atès que només contempla la publicitat dels processos vinculats a la carrera professional (provisió i promoció) i no parla de la publicitat en processos selectius d'accés a la funció pública.

Dins del mateix article 9.1, en l'apartat m), remet a desenvolupament reglamentari la forma i condicions en què s'han de publicar al portal de transparència les resolucions dictades en aplicació de la normativa sobre el règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs.

L'article 10 de la LTAIPBG regula la transparència en les decisions i actuacions de rellevància jurídica. Dins d'aquest precepte, tant l'apartat f) com l'apartat h) inclouen el què podem anomenar "conceptes jurídics indeterminats". I ho fan quan estableixin l'obligació de fer pública determinada informació:

«f) Els actes administratius, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies que puguin tenir incidència sobre el domini públic o la gestió dels serveis públics, i aquells altres en que ho aconsellin raons d'especial interès públic.

h) Les resolucions administratives i judicials que puguin tenir rellevància pública (...).»

Convindria un desenvolupament/aclariment d'aquests conceptes atès que la seva manca de concreció aboca a que la majoria de les administracions públiques publiquin al seu portal totes les sentències, la qual cosa dificulta –pel volum– la recerca.

III. El dret d'accés a la informació pública

Dins d'aquest títol, convé fer els comentaris següents:

- en relació a l'article 29.1, apartats a) i b) de la LTAIPBG, relatiu a dues causes d'inadmissió
- en relació a la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP), com a institució que vetlla pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública

L'article 29.1 de la LTAIPBG recull, entre d'altres, com a causes d'inadmissió de les sol·licituds d'accés a la informació pública les següents:

«a) Si sol·liciten notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic.

b) Si per obtenir la informació que sol·liciten és necessària una tasca complexa d'elaboració o reelaboració (...)»

Respecte de la **causa recollida a l'apartat a)** del precepte, es plantegen dubtes sobre la consideració d'esborrany; algunes resolucions de la GAIP ho vinculen a documents pendents de signatura però l'activitat municipal pot generar altres documents signats com a "declaracions d'intencions" o "compromisos entre parts" o "protocols", que caldria algun pronunciament al respecte. I si hi ha signat un d'aquests documents però no s'ha aprovat per òrgan competent perquè encara està subjecte a revisió?. En el mateix sentit, quan l'apartat parla de "qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic"; a sensu contrari, un document de treball intern rellevant no és causa d'inadmissió o, per anar més enllà: quan un document intern és o no rellevant.

Per tant, respecte de la causa d'inadmissió recollida a l'apartat a) de l'article 29.1 de la LTAIPBG, caldria definir els conceptes que la integren.

Respecte de la **causa recollida en l'apartat b)** del precepte, en el Dictamen 1/2016 de la GAIP, i fent referència a diferents resolucions emeses, la GAIP inclou un seguit d'indicis i requisits –amb caràcter merament indicatiu- que poden significar la realització d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració en l'obtenció de la informació, sempre i quan s'acrediti i no es tracti d'una al·legació genèrica. En aquest sentit:

- a) Que calgui extreure la informació sol·licitada de documents que tenen un contingut més ampli, especialment si aquesta tasca s'ha de fer manualment i en relació amb diversos documents arxivats a diferents expedients, i més encara si la informació que cal extreure no és simple i directa i requereix una certa activitat d'anàlisi o d'interpretació.
- b) Que calgui obtenir la informació sol·licitada de bases de dades o d'arxius digitals, i que sigui necessari a aquests efectes utilitzar programes informàtics més o menys especialitzats o sofisticats.
- c) Que calgui obtenir la informació sol·licitada combinant bases de dades o arxius electrònics i arxius en paper, requerint a més una tasca d'anàlisi o d'interpretació.
- d) Que la informació sol·licitada correspongui a un lapse temporal molt ampli, de manera que calgui cercar-la entre diversos expedients cronològicament allunyats i fins i tot entre diversos contenidors o àmbits físics d'arxiu de documents.

- e) Que calgui obtenir la informació sol·licitada d'un nombre molt elevat de documents i d'expedients diferents, especialment si es troben dispersos, bé sigui per raons cronològiques o de qualsevol altra índole.

La resolució de la reclamació 78/2017 incorpora altres indicis raonats i acreditats, com són els següents:

- a) El volum ingent de la documentació de la que es demana còpia (més d'un quilòmetre i mig de documents, el que suposa més de 16 milions de folis).
- b) El fet que cada expedient contingui diversos tipus de documents, molts dels quals no estarien digitalitzats i molts dels que estan digitalitzats ho serien en suport CD, de manera que tampoc s'integrarien a la tramitació electrònica.
- c) L'obtenció de la informació demanada requereixi una recerca no només informàtica, sinó també manual, per tal de localitzar, primer, la documentació que caldria digitalitzar i, segon, per procedir a digitalitzar-la. Aquesta tasca, que fàcilment es pot qualificar de complexa, esdevindria probablement ingent si hom té en compte el volum de més de 16 milions de folis que suma tota la informació demanada.
- d) Els recursos personals limitats que podria afectar seriosament el normal funcionament de l'empresa.

Per tant, respecte de la causa d'inadmissió recollida a l'apartat b) de l'article 29.1 de la LTAIPBG, ajudaria a l'Administració Pública el fet que per reglament es desenvolupés aquesta causa d'inadmissió, establint uns indicis i/o requisits determinats amb caràcter general.

Pel que fa a la GAIP, cal fer dues aportacions.

En primer lloc, partint del redactat de **l'article 41.2 de la LTAIPBG** i considerant que l'organització i funcionament de la GAIP pel Ple de la Comissió de 15.09.2015, es sotmet a valoració si el reglament la iniciativa del qual està sotmesa a consulta pública podria constituir el vehicle per a la seva incorporació.

En segon lloc, seria interessant que en aquest desenvolupament reglamentari de funcions es pogués incloure com a funció de la Comissió l'emetre informes o dictàmens o atendre consultes vinculades amb la publicitat activa, atès que en la implementació de la llei en aquesta matèria, es generen dubtes que no obtenen resposta per part de cap organisme o institució.

Finalment, interessa comentar un aspecte derivat de la regulació inclosa a la disposició addicional primera apartat 1 de la LTAIPBG. En aquest sentit, seria

interessant desenvolupar i reglamentar el contingut de la **disposició addicional primera** en el seu **apartat 1**, tal i com s'exposa tot seguit.

Aquesta disposició addicional primera, apartat 1 disposa textualment el següent:

«1. L'accés dels interessats als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu.»

Aquesta previsió delimita la norma aplicable quan el sol·licitant és un interessat i la informació a la que vol tenir accés es troba inclosa en un procediment administratiu en tràmit. Per tant, en la resta de casos, quan el sol·licitant no sigui interessat independentment de què el procediment estigui en tràmit o finalitzat, aplicarem la LTAIPBG i, a la vegada també aplicarem la LTAIPBG quan es tracta d'un sol·licitant que pot ser interessat en un procediment finalitzat. Aquesta situació comporta que es posi en funcionament el procediment "definit" en la LTAIPBG davant de situacions tant peculiars com, per exemple, que una persona titular d'una llicència d'activitats, demani còpia de la mateixa perquè l'ha perdut i el redactat de la norma avoca a vehicular-ho per la LTAIPBG perquè estem davant d'un procediment finalitzat o que el mateix propietari d'una finca demani còpia dels seus plànols. En aquests casos, guanyaria en eficàcia l'administració si considera al sol·licitant com a interessat, independentment que el procediment estigui en tràmit o finalitzat.

A la vegada, d'aquesta disposició addicional primera també deriva la necessitat de determinar quan estem davant d'un procediment administratiu en tràmit. En aquest sentit, el dictamen 1/2016 de la GAIP aporta una mica de llum al respecte en disposar que *«el règim jurídic d'accés de les persones interessades a la informació inclosa en un procediment administratiu en tràmit s'ha d'aplicar mentre el procediment no hagi finalitzat i, quan ho faci, també és aplicable mentre es puguin plantejar accions administratives o jurisdiccionals d'impugnació o revisió de la resolució o altra forma de finalització corresponent» però caldria definir-ho de forma clara, sobretot la part final relativa a "altra forma de finalització corresponent"*.

Barcelona, 21 de març de 2017.

APORTACIONS A LA CONSULTA PÚBLICA ENTORN AL REGLAMENT DE LA LLEI DE TRANSPARÈNCIA

La creixent desafecció política, els casos de corrupció i la conseqüent desconfiança ciutadana cap a les institucions públiques en general, són aspectes que minen la qualitat democràtica de la nostra societat. En aquest sentit, és sobretot responsabilitat de les administracions públiques trobar vies de reconexió amb la ciutadania i de restauració de la seva legitimitat, el seu prestigi i la seva vocació de servei públic.

Una d'aquestes vies és la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAI), que pretén apropar l'Administració a la ciutadania per tal de generar una relació de confiança. Entre altres aspectes rellevants, la llei estableix el dret d'accés a la informació pública com un dret subjectiu que tenen totes les persones, i que es complementa amb la informació que el ciutadà pot obtenir per via de la publicitat activa (portals de transparència).

Amb tot, la LTAI és una norma de gran abast, que necessita una reglamentació complementària. Així es desprèn, entre d'altres recomanacions, de l'informe del Síndic de Greuges sobre l'avaluació del primer any en vigor de la LTAI.

La Generalitat ha iniciat una consulta pública prèvia per l'elaboració d'un Reglament parcial que ha de desenvolupar els títols I, II i III de la Llei (disposicions generals, publicitat activa i dret a la informació pública, respectivament).

Aquesta consulta vol ser un instrument participatiu que serveixi per conèixer quins són els principals problemes d'aplicació de la LTAI i quins són els aspectes d'aquestes matèries que es considera necessari reglamentar.

El Col·legi de Politòlegs i Sociòlegs de Catalunya volem aprofitar aquest espai de participació fer-hi les nostres aportacions des de la perspectiva del nostre col·lectiu.

D'entrada, reafirmem la necessitat de reglamentar la Llei, i si bé considerem molt positiu l'inici d'aquest reglament parcial, considerem igualment important que no es demorin els treballs per a reglamentar els títols V i VI de la Llei, referents al bon govern i govern obert.

D'altra banda, les nostres respostes a les preguntes que s'han formulat en el present procés de consulta són les següents:

Creieu que el reglament hauria de contribuir a delimitar els subjectes obligats per la LTAI?

Estan relativament ben delimitats per la Llei. En tot cas s'hauria d'acabar de definir els casos ambigus.

Aquesta norma facilitarà l'aplicació de la Llei de la Transparència per part dels ens locals, entitats del sector públic, universitats públiques i d'altres subjectes obligats diferents de l'Administració de la Generalitat?

Respecte als subjectes obligats, cal que el nou reglament atengui la seva diversitat (ens locals, entitats i empreses del sector públic, universitats públiques, departaments de la Generalitat, col·legis professionals i altres ens obligats) i, en conseqüència, harmonitzi les seves obligacions amb la configuració, les funcionalitats i les possibilitats de cada tipologia d'organització, tenint en compte la diversitat dels ens, en especial els recursos que tenen disponibles per acomplir la Llei.

Quins aspectes de publicitat activa s'haurien de concretar amb aquesta iniciativa normativa?

Respecte la publicitat activa, caldria també definir i desplegar el contingut de totes les obligacions per aclarir-ne l'abast, facilitant a les diferents administracions la possibilitat d'harmonitzar la multitud de portals web creats d'ençà de l'aprovació de la llei.

De la mateixa manera, cal que es reguli el format de la informació publicada, per tal de fer-la entenedora, ben organitzada i reutilitzable, evitant així que la publicació d'informació esdevingui un mer abocament desorganitzat de dades. S'han d'establir criteris i protocols d'homologació que permetin transformar la informació de publicitat activa en dades obertes que faciliti les comparacions i l'anàlisi de les dades.

Hi ha algun element del dret d'accés la regulació de la qual sigui prioritària.

Respecte les sol·licituds d'accés a la informació, creiem oportú un estudi previ de la doctrina del GAIP (Comissió de Garantia el Dret d'Accés a la Informació Pública), que harmonitzi les interpretacions i eviti una lectura restrictiva de la LTAIBG.

**

Aportacions al reglament de desenvolupament parcial de la llei 19/2014, en la fase de consulta pública prèvia

El Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència de la Generalitat de Catalunya ha obert a consulta pública prèvia l'elaboració del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIBG), amb l'objectiu de disposar de les opinions i conèixer el posicionament de la ciutadania i les organitzacions més representatives potencialment afectades per aquest projecte normatiu.

Les matèries que es planteja desenvolupar reglamentàriament són:

- Les disposicions generals previstes (Títol I);
- Les obligacions de publicitat activa (Títol II);
- El dret d'accés a la informació pública (Títol III).

La consulta pública prèvia es fixa els objectius següents:

- Conèixer quins són els principals problemes d'aplicació de la LTAIBG, en relació amb aquestes matèries, que convé desenvolupar reglamentàriament.
- Identificar quins són els aspectes d'aquestes matèries que, per la seva naturalesa o complexitat d'interpretació, es considera necessari reglamentar.

Per a això, en la consulta es plantegen cinc preguntes, que responem a continuació des del punt de vista de l'Ajuntament de Barcelona, com a organització potencialment afectada en tant que subjecte obligat de la LTAIBG.

1. Creieu que el reglament hauria de contribuir a delimitar els subjectes obligats per la Llei de Transparència?

Veiem molt necessari que el reglament serveixi per adaptar als diferents tipus de subjecte les obligacions derivades de la LTAIBG, sobretot en les obligacions referents a la publicació d'informació en el Portal de Transparència. En el nostre cas, seria de molta utilitat que el reglament tingués en compte les especificitats de les entitats locals en la regulació de la publicitat activa.

Per exemple, és urgent que el reglament aclareixi el significat d'"alts càrrecs de l'Administració" en l'àmbit de les entitats de l'administració local.

1. Què s'ha d'entendre com alts càrrecs en l'àmbit dels ajuntaments?

En el cas de l'Ajuntament de Barcelona, la proposta és regular-ho de la següent manera:

Són alts càrrecs de l'Ajuntament el personal nomenat per a ocupar els òrgans d'alta direcció: la gerència municipal, les gerències d'àmbit o sector i les gerències de districte, així com el personal de l'Ajuntament que hagi subscrit un contracte d'alta direcció i que el pugui comprometre externament.

2. Què s'ha d'entendre com alts càrrecs en l'àmbit del sector públic: organismes autònoms, entitats públiques empresarials, societats mercantils, consorcis, fundacions i associacions?

La proposta de l'Ajuntament de Barcelona és regular-ho de la següent forma:

Són alts càrrecs d'una entitat vinculada o dependent d'una administració pública:

- *El o la gerent de l'entitat, o els òrgans assimilats (com director / directora general),*
- *el personal de l'entitat que hagi subscrit un contracte d'alta direcció i que pugui comprometre externament l'entitat i/o l'administració matriu.*

2. Aquesta norma facilitarà l'aplicació de la Llei de Transparència per part d'ens locals, entitats del sector públic, universitats públiques, i d'altres subjectes obligats diferents de l'Administració de la Generalitat?

Ho facilitarà sempre i quan s'estableixin terminis per a les actuacions necessàries, per part dels diferents actors, per a possibilitar el compliment de les obligacions.

Per exemple:

"Article 14. Transparència en els convenis de col·laboració

[...] 3. Les obligacions de publicitat establertes per aquest article s'han de fer efectives per mitjà del Registre de convenis de col·laboració i cooperació de la Generalitat, que s'ha d'integrar en el Portal de la Transparència."

Creiem que seria positiu que el reglament desenvolupés aquest article en el següent sentit:

1. establint un termini dins del qual el Registre de convenis de col·laboració i cooperació de la Generalitat
 - a. estigués disponible perquè la resta d'administracions públiques hi poguessin inscriure els seus convenis amb tercers, tant de manera manual com a través de mecanismes d'interoperabilitat amb els seus propis registres,
 - b. posés a disposició dels subjectes obligats serveis web (o equivalent) que fessin possible la integració del registre de convenis en els seus portals de transparència de manera que es mostressin únicament els seus convenis, i
 - c. posés a disposició de la resta d'administracions catalanes un mecanisme per fer una primera càrrega massiva dels convenis vigents,
2. fixant un termini, no inferior a sis mesos a partir de la data en que aquestes eines estiguessin disponibles, perquè els subjectes obligats complissin el mandat legal de publicitar els seus convenis a través del Registre de convenis de col·laboració i cooperació de la Generalitat.

3. Quins aspectes de publicitat activa s'haurien de concretar amb aquesta iniciativa normativa?

En primer lloc, creiem que és urgent aclarir el significat de diversos aspectes de l'article 10 que en la llei estan mancats de concreció:

"Article 10. Transparència en les decisions i actuacions de rellevància jurídica

1. La informació relativa a les decisions i actuacions amb rellevància jurídica que l'Administració ha de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure:

a) *Les normes aprovades per l'Administració pública –de les quals hi ha d'haver disponibles les versions en el format originari i, en el cas de les normes que hagin estat modificades, les versions consolidades– i les dades relatives a l'avaluació de l'aplicació de les normes.*

b) *Les directives, les instruccions, les circulars i les respostes anonimitzades a consultes plantejades que tinguin una incidència especial sobre la interpretació i l'aplicació de les normes.*

[...]

f) *Els actes administratius, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies que puguin tenir incidència sobre el domini públic o la gestió dels serveis públics, i aquells altres en què ho aconsellin raons d'interès públic especial.*

g) *Els actes que hagin estat objecte d'un procediment de revisió en via administrativa."*

Creiem que caldria concretar el significat de "que tinguin una incidència especial sobre la interpretació i l'aplicació de les normes" i "que puguin tenir incidència sobre el domini públic o la gestió dels serveis públics" ja que es tracta de conceptes jurídics indeterminats que s'haurien de concretar via reglament.

Igualment, creiem que en l'apartat (g) caldria aclarir que l'expressió "procediment de revisió en via administrativa" fa referència als recursos especials de revisió que hagin modificat el contingut de l'acte objecte de la revisió. És a dir, excloent les altres tipologies de recursos en via administrativa, i excloent també els recursos especials de revisió que hagin estat desestimats. En el primer cas, creiem que s'han d'excloure per l'ingent volum de documentació que això suposaria publicar, entorpidint, més que afavorint, la transparència; en el segon cas, creiem que s'han d'excloure perquè no aporta res a la transparència la publicació d'actes que hagin pogut ser recorreguts sense fonament jurídic suficient.

En segon lloc, veiem necessari aclarir diversos aspectes de l'article 11:

Article 11. Transparència en la gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial

1. La informació relativa a la gestió econòmica i pressupostària que l'Administració ha de fer pública en aplicació del principi de transparència ha d'incloure:

a) *El pressupost, amb la descripció de les partides pressupostàries anuals i les dades de llur execució –de manera que se'n pugui conèixer el grau d'execució amb caràcter trimestral– i de llur liquidació, i el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.*

b) *Les retribucions, indemnitzacions i dietes, les activitats i els béns dels membres del Govern, dels alts càrrecs de l'Administració pública i del personal directiu dels ens públics, les societats, les fundacions i els consorcis, i les indemnitzacions que han de percebre en deixar d'exercir el càrrec.*

c) *Els comptes anuals complets preceptius i els informes d'auditoria de comptes i de fiscalització dels òrgans de control extern que els hagin emès.*

d) *Les resolucions dictades per l'òrgan competent per a instruir i resoldre els expedients relatius a les declaracions d'activitats, patrimonials i d'interessos dels alts càrrecs i a la inscripció en els registres corresponents, en aplicació de la normativa sobre incompatibilitats dels alts càrrecs.*

e) *La informació general sobre les retribucions, indemnitzacions i dietes percebudes pels empleats públics, agrupada en funció dels nivells i els cossos.*

f) El cost de les campanyes de publicitat institucional, desglossant els diferents conceptes de la campanya i l'import contractat a cada mitjà de comunicació.

2. La informació relativa a la gestió patrimonial ha d'incloure:

a) La informació sobre les dades més rellevants de l'inventari general del patrimoni pel que fa als béns immobles de domini públic i patrimonials i als béns mobles amb un valor especial.

b) La informació econòmica relativa a la gestió del patrimoni."

Els aspectes a concretar serien:

- Apartat 1 (b): Aclarir què s'entén per "diètes" en aquest cas: les percebudes per assistència a òrgans col·legiats, les percebudes per la participació en tribunals de selecció, o les de transport i manutenció per desplaçaments fora del lloc de treball. Aclarir també si en aquest cas és suficient publicar els barems de càlcul, o bé s'han de publicar els imports percebuts per cada nivell o cos. Si l'opció és aquesta última, aclarir si cal publicar l'import global o una relació anonimitzada de tots els imports individuals.
- Apartat 1 (e): Aclarir què s'entén per "diètes" en aquest cas: les percebudes per assistència a òrgans col·legiats, les percebudes per la participació en tribunals de selecció, o les de transport i manutenció per desplaçaments fora del lloc de treball. Aclarir també si en aquest cas és suficient publicar els barems de càlcul, o bé s'han de publicar els imports percebuts per cada nivell o cos. Si l'opció és aquesta última, aclarir que el que cal publicar és l'import global, no una relació anonimitzada de tots els imports individuals.
- Apartat 2 (a): concretar via reglament quines són les "dades més rellevants" i establir mínims econòmics (per exemple, 5.000 €) per al "valor especial".
- Apartat 2 (b): concretar què s'ha d'entendre per "informació econòmica relativa a la gestió del patrimoni".

4. Hi ha algun element del dret d'accés la regulació del qual sigui prioritària?

Al nostre parer, l'actuació més urgent és concretar el contingut de l'apartat 1 de l'article 26:

"1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública es poden fer per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de:

a) La identitat del sol·licitant.

[...]"

així com el dels apartats 1 i 2 de l'article 27:

"1. Les sol·licituds d'accés a la informació pública es poden presentar per qualsevol mitjà, inclosos els electrònics, sempre que permetin deixar constància dels requisits a què fa referència l'article 26.

2. Les sol·licituds presentades per mitjans electrònics s'han de poder tramitar amb l'ús de la signatura electrònica, per mitjà d'un formulari electrònic senzill i fàcilment accessible que el Portal de la Transparència ha de posar a disposició dels ciutadans, o per qualsevol altre mitjà que s'estableixi per reglament.

aclarint quin significat s'ha de donar a "tenir constància" en el canal online, tot unificant criteris sobre quins mitjans electrònics d'identificació s'han d'admetre obligatòriament, i quins no són admissibles, per a incoar un expedient d'accés a la informació pública.

Considerem urgent donar una certa uniformitat al tractament d'aquest precepte per part dels diferents subjectes obligats, ja que l'actual diversitat de criteris en les diferents administracions catalanes porta a contrasentits com que un subjecte obligat hagi de donar tràmit a una sol·licitud que li ha estat derivada des d'una altra administració en aplicació del que preveu l'article 30.2, però que si s'hagués presentat directament a l'administració competent, s'hauria considerat com que la identitat del sol·licitant no s'ha acreditat suficientment com per iniciar un procediment administratiu.

La nostra proposta és regular-ho en els termes següents:

Els sol·licitants podran deixar constància de la seva identitat mitjançant qualsevol dels mètodes que preveu l'article 9.2 de la llei 39/2015. Els subjectes obligats hauran de

- *admetre, per a la presentació de sol·licituds, com a mínim un dels sistemes d'identificació que compleixin allò que preveu l'article 9.2 de la llei 39/2015 i que no estiguin basats en l'ús de certificats digitals. Per exemple: sistema Cl@ve, idCAT-SMS, o mobileID de nivell acreditat*
- *admetre a tràmit, sense requerir nova acreditació de la identitat de l'interessat, les sol·licituds que els hagin estat derivades des d'altres administracions en aplicació d'allò que preveu l'article 30.2 de la LTAIPB, sempre i quan el sistema d'identificació utilitzat per l'interessat compleixi els requisits de l'article 9.2 de la llei 39/2015.*

Aquelles sol·licituds en que el sistema d'identificació utilitzat no estigui basat en un registre previ que permeti garantir la seva identitat com a usuari, no seran admeses a tràmit ni derivades a altres administracions, sense perjudici de que l'administració pugui donar-hi resposta si ho considera convenient / si ho regula reglamentàriament.

Un altre article que convindria desenvolupar reglamentàriament és l'article 23, relatiu a les dades de caràcter personal especialment protegides, ja que actualment amb freqüència s'està aplicant el que preveu aquest article sobre la dades relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives, per a denegar sol·licituds d'accés a expedients sancionadors, fins i tot en el cas que l'interessat és una persona jurídica. Caldria aclarir si com s'ha de procedir en aquest cas.

En tercer lloc, creiem necessari regular l'aplicació del supòsit d'inadmissió que preveu l'article 29.1 (b), establint un sistema senzill de càlcul de càrregues que l'administració pugui utilitzar per calcular la càrrega d'elaboració o reelaboració de la informació, i regulant la càrrega administrativa a partir de la qual estaria justificada la inadmissió de la sol·licitud (càrrega que hauria de ser variable en funció de la mida de l'administració afectada).

Barcelona, 24 de març de 2017

Rosa Valentí Fontanet
Cap del Departament de Transparència

Sr. Jordi Foz i Dalmau
Secretari de Transparència i
Govern Obert
Generalitat de Catalunya
Carrer de la Tapineria, 10
080002 BARCELONA

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació,
Administracions Públiques i
Habitatge

Número: 0125E/1075/2017
Data: 27/03/2017 14:00:31

Registre d'entrada

Benvolgut senyor,

En referència a la consulta pública prèvia a l'elaboració del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), ens complau adjuntar-vos l'informe de les aportacions formulades per aquesta entitat a l'esmentat desenvolupament reglamentari, sens perjudici que en la tramitació oberta pel vostre Departament puguem, a través del nostre Comitè Executiu, concretar o ampliar algunes de les aportacions de millora a les quals ens referim en el document adjunt.

Rebeu una cordial salutació,

Juan Ignacio Soto Valle

Barcelona, 27 de març de de 2017

JISV.sa/44-17

FEDERACIÓ DE MUNICIPIS
DE CATALUNYA

ASSUMPTE: Aportacions a la consulta pública prèvia a l'elaboració del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG). Data d'expiració: 26.03.17

SERVEIS JURÍDICS

PRIMER.- Sobre la naturalesa del tràmit de "consulta prèvia"

La Secretaria de Transparència i Bon Govern del Departament d'Assumptes i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència ha dut a terme un tràmit de "consulta prèvia", l'objecte de la qual és l'elaboració d'un projecte de reglament de desenvolupament (parcial) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG).

Aquesta consulta "prèvia", com el seu mateix enunciat indica, és anterior a l'existència d'un text elaborat i té com a objecte principal sotmetre a un test d'escrutini públic si aquesta iniciativa és adequada o necessària, definir el seu objecte i valorar, així mateix, si hi ha solucions alternatives de caràcter regulador o no regulador a través de les quals es pugui assolir el mateix resultat.

Per tant, aquest tràmit es duu a terme "amb caràcter previ a l'elaboració del projecte de Reglament". I la seva finalitat, com estableix l'article 133.1 a) de la Llei 39/2015, no és una altra que "demanar l'opinió dels subjectes i de les organitzacions més representatives potencialment afectades per la futura norma" en relació amb una sèrie d'aspectes. A saber:

- 1) Els problemes que es pretenen solucionar amb aquesta normativa.
- 2) La necessitat i oportunitat de la seva aprovació
- 3) Els objectius de la norma
- 4) Les possibles solucions alternatives regulatòries i no regulatòries

La consulta prèvia plantejada s'ajusta plenament des del punt de vista formal a aquest esquema de continguts que estableix la legislació bàsica. I no hi ha dubte que entre els ens que es puguin veure afectats per una regulació d'aquestes característiques es troba el nivell local de govern, atès que l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG inclou plenament als ens locals i al seu sector públic institucional. Sota aquests pressupòsits normatius és obvi que els ens locals estaran potencialment afectats pels continguts d'aquesta normativa i, per tant, hi ha una justificació objectiva perquè l'FMC participi en aquest procés de consulta prèvia i manifesti el seu punt de vista o la seva opinió sobre aquesta proposta normativa.

SEGON.- Sobre el contingut material de la consulta

Tal com es podrà comprovar, donades les genèriques exigències normatives sobre el contingut material que han de tenir aquest tipus de consultes prèvies, el major o menor grau de concreció

FEDERACIÓ DE MUNICIPIS
DE CATALUNYA

sobre el que realment es pretén regular dependrà de l'òrgan, departament o entitat que promogui aquesta iniciativa normativa.

A la consulta prèvia que es planteja per part de la Secretaria de Transparència i Bon Govern es pot advertir el fet que s'identifica perfectament quin tipus de disposició normativa es vol adoptar i es concreten, així mateix, alguns dels seus possibles continguts. Però al costat d'això també s'inclouen una sèrie de manifestacions genèriques que denoten que l'àmbit d'allò que es vol regular va més enllà del concret desplegament reglamentari que l'LTAIPBG preveu expressament.

TERCER.- Sobre els problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa

La consulta prèvia s'estructura seguint l'esquema que preveu la regulació normativa abans esmentada. I el primer aspecte és, sens dubte, quins problemes es pretenen resoldre mitjançant l'elaboració d'un (primer) projecte de reglament de l'LTAIPBG.

En aquest primer apartat s'afirma que l'esmentat projecte de reglament pretén tres objectius: 1) donar compliment a aquells articles de la llei que exigeixen desenvolupament reglamentari; 2) donar resposta als dubtes que l'aplicació d'aquesta llei ha generat durant el temps de vigència; i 3) donar seguretat jurídica.

Aquests tres objectius es vinculen amb l'existència d'un àmbit objectiu i subjectiu de la llei molt ampli, també es connecten directament amb les recomanacions que l'Informe del Síndic de Greuges va realitzar al juliol de 2016, i que va posar en relleu que, tot i el poc temps transcorregut de vigència, "molts aspectes no queden sempre clars" i que "les obligacions derivades de la LTAIPBG no estan adaptades a cada tipologia de subjectes".

Sobre aquestes consideracions en relació amb els problemes a tractar podem observar el següent:

1.- Tal com s'expressa en l'apartat d'"Objectius de la norma", en realitat el projecte de reglament que s'anuncia només fa un desenvolupament parcial de l'LTAIPBG. Per tant, desenvolupa només alguns aspectes en què la llei remet al reglament per regular de forma complementària o concretar la matèria prèviament regulada pel legislador. Aquesta col·laboració del reglament amb la llei no pot plantejar, en principi, cap objecció sempre que es limiti aquesta funció típica d'un reglament de tall executiu i l'exercici d'aquesta potestat normativa de caràcter reglamentari sigui realitzada per qui és titular de la competència.

2.- També es vol que el reglament "resolgui els dubtes" que l'aplicació de la llei comporta, però s'ha de veure fins a quin punt el reglament pot anar més enllà de la seva funció executiva de desenvolupar la llei, concretar o definir alguns dels seus aspectes.

3.- És cert que en l'informe del Síndic de Greuges es manifesta, en diferents moments, l'oportunitat o, si escau, la necessitat de desenvolupar reglamentàriament l'LTAIPBG, però també ho és el fet que aquest desplegament reglamentari ha de respectar -com exposa l'informe- les potestats d'autoorganització dels diferents ens. Sens dubte, es tracta d'una reflexió genèrica, però si aquesta idea l'apliquem als ens locals, és obvi que s'ha de tenir sempre present que aquests gaudeixen d'autonomia, així com de potestat normativa pròpia, no només d'autoorganització. I, per tant, tenen plena capacitat per regular aquelles matèries sobre les que tinguin competències. No hi ha dubte, com així ho acrediten les innumerable ordenances de transparència aprovades pels ens locals, que aquesta matèria està directament vinculada amb la dimensió organitzativa local, i, alhora, que l'exercici de potestats normatives pròpies es realitza d'acord amb el que s'estableix en les lleis i no en els reglaments, que no poden ser normes atributives de competència en el nivell local de govern (article 25.3 LBRL).

En suma, no només s'ha de respectar la potestat d'autoorganització, sinó salvaguardar les potestats normatives locals que es puguin desenvolupar en aquest àmbit. És un aspecte que del contingut de la consulta prèvia no s'adverteix i caldrà estar al desenvolupament reglamentari efectiu que es faci en el seu moment.

4.- És cert que l'LTaipBG té un àmbit objectiu i subjectiu molt ampli. Va ser una decisió del legislador, i pot ser cert, igualment, que les obligacions derivades de l'LTaipBG no estan adaptades a cada tipologia de subjectes. En l'àmbit local això és evident, ja que en comptes d'individualitzar, estratificar o escalonar temporalment l'aplicació de la Llei en funció del tipus d'entitats locals (opcions per les quals es van inclinar altres lleis autonòmiques), el legislador català es va inclinar per establir uns estàndards de compliment (obligacions) de publicitat activa molt elevats i va pretendre que s'apliquin des del moment la seva efectivitat (1 de gener 2016) en tot tipus d'ajuntaments. L'Informe del Síndic exposa de forma precisa les enormes dificultats amb què es troben els municipis petits per complir amb aquestes exigències, així com amb d'altres previsions recollides per la Llei. Veurem fins a quin punt el reglament podrà "matisar" algunes previsions legals, doncs allà on la llei no diferencia o distingeix, difícilment ho podrà fer el reglament. Les obligacions de transparència establertes en l'LTDAIP no discriminen, possiblement va ser un error, però ho ha de pal·liar el legislador.

QUART.- Sobre la necessitat i oportunitat de la seva aprovació

Si bé la necessitat i l'oportunitat de la iniciativa normativa es tornen a justificar en el fet que l'LTaipBG estableix en un nombre determinat d'articles que el seu desenvolupament s'ha de fer per "reglament" (articles 9, 17, 27, 70 i 88), o en altres casos (articles 41, 53 i 80) per mitjà d'"reglament propi", immediatament s'afirma que a més d'aquest desenvolupament reglamentari "directe", aquesta iniciativa normativa té per objecte "regular aspectes poc clars".

Cal objectar, per principi, que la clàusula general de desenvolupament reglamentari de l'LTaipBG habilita a l'executiu per desenvolupar aquells aspectes de la llei que afecten a la seva pròpia organització i sector públic. Més discutible és que aquesta habilitació general permeti establir obligacions addicionals a subjectes institucionals, com són els que formen el nivell local de govern, amb autonomia constitucional i estatutària garantida. El respecte a l'autonomia local i a les seves facultats d'ordenació i gestió (per tant, també normatives) es troba en el rerefons del principi d'autonomia local reconegut per la Carta Europea d'Autonomia Local.

En tot cas, ja en aquest epígraf de la consulta prèvia es comença a delimitar l'abast d'allò que es vol regular, doncs certament no es pretén aprovar un Reglament de desenvolupament integral de l'LTaipBG, sinó diferenciar aquest desenvolupament reglamentari segons "àrees temàtiques".

Sembla deduir-se de tot el que s'ha exposat que la Secretaria de Transparència i Bon Govern parteix de la identificació de dos tipus de desenvolupament reglamentari: un seria el que li competeix realitzar a la Generalitat i és aplicable a tots els ens i entitats de l'àmbit d'aplicació de la Llei i un altre el que correspon a cada nivell de govern. No està tan clara aquesta distinció, ja que l'LTaipBG fa referència generalment a "reglaments", però no sol atribuir aquesta potestat reglamentària exclusivament a l'Executiu de la Generalitat, ni desapodera del seu exercici als ens locals. Cal realitzar un estudi analític o singular. Hi pot haver raons d'"oportunitat", com són les que esgrimeix l'Informe del Síndic en alguns passatges, perquè la normativa sigui homogènia o comú, amb la finalitat que sigui efectiva, però en si mateix no ha de desaproperar als governs locals de les potestats normatives que es nuen a l'autonomia local. Una altra cosa és qui les exerceixi o com les dugui a terme.

FEDERACIÓ DE MUNICIPIS
DE CATALUNYA

CINQUÈ.- Sobre els objectius de la norma

El document de la consulta prèvia exposa que el projecte de reglament té com a objectiu "regular", d'una banda, el règim del dret d'accés a la informació pública i la publicitat activa, donant compliment així als diferents articles que "porten" expressament al seu desenvolupament per reglament. Es tracta, en aquests àmbits, dels articles 9, 17 i 27.

Aquest objectiu és, per tant, molt precís, sense perjudici del que es pugui dir immediatament respecte allò que afecta o pugui afectar la potestat normativa local en aquestes matèries. En els tres supòsits esmentats fa un reenviament de la llei al "reglament", però cal insistir que com a reenviament no ha de ser de forma excloent i exclusiva a un reglament del Govern de la Generalitat. També pot ser coberta aquesta remissió perfectament per una normativa local, com es dirà immediatament.

Però l'objectiu de la norma, segons el document de la consulta prèvia, té alhora un objecte molt més imprecís o, si es prefereix, difús. En aquests termes s'expressa el document esmentat: "aquest projecte pretén concretar l'abast, tant subjectiu com objectiu, de LTAIPBG, incorporant continguts que s'han anat treballant des de la seva entrada en vigor (...), així com que els drets de la ciutadania estiguin efectivament garantits per la normativa".

D'aquesta definició d'objectius es poden portar a col·lació les reflexions següents:

1.- Una primera reflexió de caràcter general, que ha estat recollida al llarg d'aquest escrit: la potestat de desplegament reglamentari pot ser exercida, en efecte, pel Govern de la Generalitat de Catalunya, però òbviament en aquells aspectes o dimensions que tingui competència, sobretot si aquesta regulació la pretén fer extensiva a subjectes institucionals, com són els ens locals, dotats d'autonomia i amb capacitat d'ordenar i gestionar els seus propis afers. L'habilitació que l'LTAIPBG fa en la disposició final tercera ("Desplegament i aplicació de la llei") s'ha d'entendre en aquest sentit. El desenvolupament reglamentari que dicti l'executiu català és aplicable a la seva pròpia administració i el seu sector públic, estenent la seva aplicabilitat a la resta d'ens dotats d'autonomia només en aquells casos en què aquests no disposin de competència material a aquest efecte per aprovar disposicions normatives.

2.- La intel·ligència d'aquesta qüestió no es veu afectada per allò establert en aquesta disposició final tercera, ja que allà es restringeix la potestat reglamentària del Govern de la Generalitat al fet que no afecti allò que s'estableix a l'apartat dos d'aquesta mateixa norma. I aquest apartat indica el següent: "Els ens locals han d'adoptar les mesures normatives i executives necessàries per desenvolupar aquesta llei d'acord amb el principi d'autonomia organitzativa". Realment, la formulació d'aquesta regla no acaba de comprendre l'abast real del problema i és deficient en tècnica legislativa: efectivament, l'autonomia organitzativa dels ens locals s'ha de garantir com a espai institucional de no intromissió per part del poder reglamentari de la Generalitat, però, a més, els ens locals disposen d'aquesta capacitat d'ordenar (normar) i gestionar (executar) sobre totes aquelles matèries que siguin de la seva competència. I, sense cap tipus de dubte, tots els aspectes no regulats per l'LTAIPBG que tinguin relació expressa amb les obligacions de transparència són de la competència dels ens locals i no poden ser regulats per un reglament del Govern de la Generalitat amb vocació de ser aplicat als ens locals. És un problema bàsic de relació entre ordenaments diferents, que no s'ha de confondre.

3.- Aquesta reflexió anterior marca, sens dubte, el terreny de joc en el qual es pot moure el poder reglamentari de la Generalitat de Catalunya a l'hora de desenvolupar les seves pròpies

competències. Sense perjudici que això requeriria una anàlisi puntual que ara no pot fer-se, cal plantejar el següent:

- a) El Govern de la Generalitat pot reglamentar tots els aspectes que siguin necessaris en desenvolupament de l'LTAIPBG amb aplicació a la seva pròpia Administració i entitats del sector públic, així com en relació amb altres entitats que no disposin d'autonomia constitucionalment o estatutària garantida.
- b) Els ens locals al disposar d'autonomia constitucionalment i estatutàriament garantida, així com d'un marc de competències pròpies i de la potestat normativa vinculada a seu exercici i la potestat d'organització com transsumpte instrumental de l'autonomia local, tenen plena capacitat normativa per desenvolupar l'LTAIPBG, particularment, tots aquells aspectes vinculats amb les obligacions de transparència de publicitat activa, en la mesura que aquestes tenen una dimensió clarament "endògena".
- c) No obstant això, el desenvolupament reglamentari que dugui a terme el Govern de la Generalitat de l'LTAIPBG podrà preveure regles d'aplicació als ens locals en tots aquells aspectes en què estigui exercint una competència pròpia, com és la derivada de la regulació del procediment administratiu en l'exercici del dret d'accés a la informació pública, tot i que també en aquest cas els ens locals conserven facultats reguladores en tots aquells aspectes estrictament organitzatius o amb dimensions internes.

4.- Amb aquest esquema conceptual és com s'haurà d'analitzar aquesta "obertura" del projecte de reglament de desenvolupament de l'LTAIPBG. Alguns exemples ens poden servir de banc de proves:

- a) La consulta prèvia planteja que l'article 9 LTAIPBG "fa una crida" al reglament perquè es determini la forma i les condicions en què s'han de fer públiques les resolucions dictades per l'òrgan competent en aplicació de la normativa d'incompatibilitats d'alts càrrecs (article 9.1.m) de l'LTAIPBG). En aquest cas, s'ha de partir del fet que el sistema d'incompatibilitats i els òrgans competents en cada cas són completament diferents pel que fa als alts càrrecs de la Generalitat i els de les entitats locals. Aquests últims, per reenviament (en el cas dels representants locals), es regeixen per la Llei 53/1984, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, mentre que els primers tenen la seva pròpia normativa específica. Aquesta és una qüestió institucional i organitzativa que cada ens local haurà de determinar per mitjà de la seva pròpia normativa o per acord plenari, però no cap la interferència del reglament del Govern de la Generalitat en aquesta matèria, que es pot caracteritzar com a "nucli dur" de les potestats d'organització i institucionals dels ens locals.
- b) Algunes diferències substantives amb el cas anterior poden plantejar una altra remissió explícita al reglament recollida en l'article 17 LTAIPBG, quan tracta de la reutilització de la informació pública, definint que aquesta és lliure, llevat que, per via reglamentària, se sotmeti a llicència de reconeixement de creative commons, per raó de la tutela dels altres drets o béns jurídics, o la sol·licitud de l'interessat. Tot i que es tracta de l'establiment d'un règim de llicència excepcional per via reglamentària, en trobar-se en joc la tutela de drets dels ciutadans i ser un règim excepcional al principi de lliure reutilització, la Generalitat podria trobar en aquest cas un títol competencial (procediment administratiu) per aprovar aquesta normativa, amb les cauteles abans enunciades.
- c) El tercer supòsit plantejat és el de l'article 27 de l'LTAIPBG, que també "fa una crida" expressament a la regulació per reglament de "qualsevol altre mitjà" per a presentar les sol·licituds electròniques que no siguin la signatura electrònica o per mitjà d'un formulari electrònic senzill i fàcilment accessible. Doncs bé, sens perjudici que, tal com afirma l'informe del Síndic de Greuges sigui oportú homogeneïtzar sistemes i fer més viable l'exercici d'aquest dret d'accés a la informació

pública tan escassament activat per la ciutadania, eliminant traves d'accés electrònic, aquesta regulació reglamentària té un altíssim contingut organitzatiu i ha de ser, en tot cas, competència de cada ens local, la qual cosa no és impediment perquè es puguin establir a través d'altres mitjans (no normatius) models que puguin ser aplicats per tots aquells ens locals que ho considerin oportú.

5.- En fi, aquest és el marc conceptual en el qual s'ha d'inserir aquesta consulta prèvia i, per tant, fins que no es conegui el contingut exacte de la proposta normativa poc més es pot afegir.

Val a dir, que en el moment en què s'estava redactant aquest escrit, en la sessió constitutiva del Grup de Treball del Reglament, se'ns va lliurar un document on es concreten altres preceptes de l'LTAIPBG que es pretenen desenvolupar: articles 3, 4, 8 a 17, 20, 27, 29, 30 i 34. Les aportacions a cadascun d'aquests preceptes les anirem fent en el si del Grup de Treball, en el moment en què es concreti un redactat específic.

SISE.- Sobre les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores

La consulta prèvia justifica per què s'ha d'acudir a regular per reglament totes i cadascuna d'aquestes qüestions.

La consulta, tal com s'ha vist, s'assenta en algunes recomanacions formulades pel Síndic de Greuges en l'informe de juliol de 2016, el qual tenia per objecte l'avaluació d'un exercici (2015) en què la llei no era encara plenament efectiva, i el radi d'informació disponible era molt escàs i fragmentari. Caldrà tenir molt en compte a l'hora de realitzar el desenvolupament reglamentari les recomanacions que es puguin formular en l'informe de l'exercici 2016, en què la Llei ja es trobava plenament vigent.

Al marge de tot l'anterior, és obvi que l'LTAIPBG és molt complexa, i en no pocs àmbits més que un desenvolupament reglamentari requeriria una profunda reforma legal, ja que molts dels problemes que s'enuncien com a objectius a resoldre en la consulta deriven no de l'anomia reglamentària, sinó de la mala configuració legal del problema. Per tant, igual d'important que el desplegament reglamentari, és identificar en quins punts la Llei ha de ser reformada per fer-la plenament operativa i que la seva aplicació respecti plenament el principi d'autonomia local, i posar-ho en coneixement dels grups parlamentaris als efectes escaients.

Potser per salvaguardar el principi d'autonomia local i les potestats normatives, així com d'autoorganització que tenen els ens locals, l'única solució operativa sigui treballar en diferenciar clarament allò que és competència real de la Generalitat i que, per tant, disposa el Govern de títol efectiu per reglamentar també amb efectes "ad extra", d'allò que és competència inherent als ens locals en aquesta mateixa matèria.

Barcelona, 26 de març de 2017

Secretari general

Generalitat de Catalunya
Departament d'Affers i Relacions Institucionals i
Exteriors i Transparència - Tapineria

Unitat 0956E 9-2017

Data 24.3.2017 hora 11:36

Registre d'Entrades

OFICINA
ANTIFRAU
DE CATALUNYA

S-0335/2017
24/03/2017 09:22

Sra. Núria Espuny Salvadó
Secretaria de Transparència i Govern Obert
Departament d'Affers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència
c/ Tapineria, 10
08002 Barcelona

Benvolguda,

En resposta al vostre correu electrònic tramès el proppassat 27 de febrer, pel qual ens fèieu avinent l'obertura del tràmit de consulta pública prèvia a l'elaboració del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i ens convidàveu a participar-hi, adjunt us trametem un document a través del qual des d'aquesta Oficina Antifrau de Catalunya pretenem donar-vos trasllat dels nostres suggeriments i recomanacions en relació amb els continguts i els aspectes que, al nostre parer, convindria tenir en compte en l'elaboració de la referida disposició normativa.

Aquestes observacions tenen a veure amb una matèria, com és la transparència, que guarda especial relació amb els àmbits sobre els quals recauen les funcions generals que la Llei 14/2008, del 5 de novembre, atribueix a l'Oficina Antifrau de Catalunya, amb l'objectiu d'enfortir la integritat de les institucions i dels servidors públics.

Ben cordialment,

Miguel Ángel Gimeno Jubero
Director

Barcelona, 24 de març de 2017

AL·LEGACIONS DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA EN LA CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA A L'ELABORACIÓ DEL REGLAMENT DE DESENVOLUPAMENT PARCIAL DE LA LLEI 19/2014, DE TRANSPARÈNCIA, ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA I BON GOVERN (LLEI 19/2014)

En data 27 de febrer de 2017 el Departament d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, a través de la Direcció General de Transparència, Dades Obertes i Qualitat Democràtica, ha fet públic al portal participa.gencat.cat l'anunci d'obertura d'una consulta pública prèvia a l'elaboració del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, d'acord amb el que estableix l'article 133 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment Administratiu Comú de les Administracions públiques (Llei 39/2015).

El tràmit preceptiu de consulta prèvia permet que, des del 27 de febrer i fins al 26 de març, la ciutadania i els diferents actors obligats per la Llei puguin fer aportacions amb la finalitat de disposar de les seves opinions i conèixer el seu posicionament respecte aquells punts que permetin una millor elaboració del reglament.

La consulta persegueix els objectius consistents a conèixer quins són els principals problemes d'aplicació de la Llei 19/2014, en relació amb les matèries que es pretén desenvolupar reglamentàriament, i alhora d'identificar quins són els aspectes d'aquestes matèries que, per la seva naturalesa o complexitat d'interpretació, es considera necessari reglamentar.

Amb aquesta iniciativa normativa la Secretaria de Transparència i Govern Obert pretén desenvolupar reglamentàriament tres matèries incloses a la Llei, en concret (I) les disposicions generals previstes (Títol I); les obligacions de publicitat activa (Títol II); i el dret d'accés a la informació pública (Títol III).

En els darrers anys l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC) ha vingut intensificant les seves accions en aquest àmbit amb l'objectiu de complir fidelment la missió que la llei li encomana en tant que institució específicament dirigida a preservar la transparència i la integritat de les administracions i del personal al servei del sector públic a Catalunya. En aquest sentit convé destacar que al febrer de 2013, l'OAC va emetre l'*Estudi Dret d'accés a la informació pública i transparència: aspectes clau en la seva regulació*, (que fou objecte d'actualització en una 2a edició de 15 de desembre de 2014, publicada al web de l'OAC) amb la finalitat de contribuir a difondre i facilitar la comprensió de la naturalesa i abast de l'anomenat "dret a saber" i més concisament, sobre el «dret d'accés a la informació pública», alhora que recollir els principis que han de regir tot sistema de transparència, amb la voluntat de pronunciar-se sobre aspectes rellevants a mode de suggeriments i recomanacions destinats al legislador de Catalunya, amb la finalitat d'assolir la promulgació d'una llei de transparència que respongués a les necessitats jurídiques que tota norma en aquesta matèria entenem que ha de garantir i garantir-ne una adequada aplicació legal. Materialitzant el compromís assumit per la Institució durant la IX Legislatura i amb ocasió de les dues cimeres per a la regeneració democràtica convocades pel president de la Generalitat els dies 6 i 22 de març de 2013, l'OAC va fer lliurament del seu estudi al Parlament i el va posar a disposició dels membres de la nova ponència conjunta que, ja durant la X Legislatura, va assumir la tasca de redactar una proposició de llei en matèria de transparència, accés a la informació.

Un cop fet públic l'esborrany del text elaborat per la Ponència de data 10 d'octubre de 2013 al portal participatiu "Escó 136" del web del Parlament, aquesta Oficina Antifrau va emetre un seguit de recomanacions i suggeriments mitjançant un document d'aportacions, fet públic telemàticament en l'esmentat espai Escó 136, i alhora tramès a la Ponència conjunta del Parlament, en data 27 de desembre de 2013.

En el si de la tramitació parlamentària de la Proposició de Llei de transparència, accés a la informació pública i bon govern, convé destacar especialment la fase de compareixences d'experts davant la Comissió legislativa. L'Oficina Antifrau hi va comparèixer en aquesta qualitat el dia 23 d'octubre de 2014, tot reiterant el seu posicionament institucional palesat en el document d'aportacions al text de la Ponència conegut fins aquell moment.

En compliment de l'habilitació continguda a l'efecte a l'article 41.2 de la Llei 19/2014, així com a l'empara del l'express mandat legal al Govern, establert al punt 4 de la disposició final tercera de la mateixa Llei, el Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya, mitjançant edicte de 30 d'abril de 2015, va sotmetre a tràmit d'informació pública el projecte de decret pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. Aquesta Oficina hi va trametre les seves propostes i suggeriments, donant així resposta a l'ofici que, a aquest efecte, va adreçar el secretari general del Departament, en compliment al tràmit d'audiència disposat a l'art. 67.4 de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya. Tanmateix, però, l'esmentada norma no ha estat encara aprovada.

DISPOSICIONS GENERALS (TÍTOL I)

Àmbit subjectiu

Subjectes obligats inclosos a l'art. 3.2 de la Llei 19/2014, que no han de complir directament les obligacions establertes per la Llei 19/2014, sinó a través de l'Administració responsable amb la qual es vinculen o relacionen

Caldria desenvolupar el deure que s'imposa a aquestes persones i entitats privades "d'informar l'Administració" tan sols en relació amb «les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal, així com de les retribucions percebudes pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa.» En aquest sentit, seria oportú que el reglament concretés el règim o condicions exigibles al lliurament d'informació per part d'aquests subjectes beneficiaris o contractistes a l'Administració responsable amb la qual es vinculen, o bé determinant un règim específic que reguli el lliurament, o bé establint mínimes exigències o criteris a l'efecte.

Subjectes obligats inclosos a l'art. 3.4 de la Llei 19/2014, als quals tan sols s'exigeix el compliment de les obligacions de transparència establertes pel títol II de la Llei

Convindria aclarir, primerament, la determinació del lloc on aquests subjectes han de donar difusió als continguts exigibles. En aquest sentit, podria preveure's el deure de donar-ne publicitat al seu web o, en el cas que entitats de petita dimensió pertanyents a un *holding* empresarial

manquin de web, preveure'n el deure de publicació al web de l'entitat matriu o *holding*.

En segon terme, la norma hauria d'aclarir si els líndars quantitius relatius a la percepció de subvencions o ajuts públics (més de 100.000 euros anuals, o bé el quaranta per cent de llurs ingressos anuals procedeixi de subvencions o ajuts públics, sempre que aquesta quantitat sigui superior a 5.000 euros), es refereixen tan sols a les "entitats privades", que el precepte menciona amb caràcter general, o també específicament als partits polítics, a les associacions i fundacions vinculades, i a les organitzacions sindicals i empresarials.

Convindria que, als efectes del còmput de d'aquests imports, d'una banda es determinés si el període temporal referit a la Llei ha de concretar-se en l'any natural o en l'exercici pressupostari, i de l'altra es regulés la procedència dels ajuts públics percebuts, en la mesura que poden consistir en finançament d'origen europeu, estatal, autonòmic o local.

Responsables de l'aplicació

Convindria aclarir, en relació amb l'article 4 de la Llei 19/2014, què cal entendre per "titulars dels òrgans directius" en les corporacions locals, als efectes de determinar el concepte d'alt càrrec en les entitats locals.

Al respecte, d'una banda comptem amb una enumeració estricta als art. 130.1 b) i 130.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local (LRBRL). Tanmateix algunes veus es qüestionen si el concepte hauria d'encabir també personal tècnic habilitat estatal (secretaris i interventors municipals), o inclús personal de lliure designació, a raó del caràcter directiu o de responsable del lloc que ocupen. Aquesta possible

interpretació extensiva del concepte es fonamenta en les diferents interpretacions que la LRBRL dóna del terme "personal directiu" o "òrgan directiu", segons els casos; en aquest sentit, la DA 15a LRBRL, que regula el règim d'incompatibilitats i declaracions d'activitats i béns dels "directius locals", deixa palès que es tracta aquest d'un concepte jurídic indeterminat: mentre que el seu apartat 1r es refereix que els "titulars dels òrgans directius" queden sotmesos al règim d'incompatibilitats del personal de les Administracions (Llei estatal 53/1984, Llei catalana 21/1987) i al règim d'incompatibilitats post càrrec dels alts càrrecs de l'Estat (Llei 3/2015), sense més especificació, més endavant, però, estableix que a aquests efectes, tindran la consideració de "personal directiu" els titulars d'òrgans que exerceixin funcions de gestió o execució de caràcter superior, ajustant-se a les directrius generals fixades per l'òrgan de govern de la Corporació, adoptant a l'efecte les decisions oportunes i disposant per a això d'un marge d'autonomia, dins d'aquelles directrius generals.»

Actualització de continguts de publicitat activa

L'article 6.1 de la Llei 19/2014 s'encarrega de relacionar una bateria d'obligacions genèriques de transparència activa que incideixen en requisits tècnics materials d'idoneïtat i suficiència en la difusió de continguts. Entre elles, els subjectes obligats han de garantir que la informació es difon de manera constant i s'actualitza permanentment «amb la indicació expressa de la data en què s'ha actualitzat per darrera vegada i, si és possible, de la data en què s'ha de tornar a actualitzar.»

Atès que en la norma legal en cap moment s'estableixen terminis màxims que assegurin una adequada actualització dels continguts, distingint segons les matèries, entenem que la norma reglamentària hauria de fer un pas més enllà:

Caldria fixar terminis d'actualització de les Informacions publicades, encara que es tracti de terminis generals que es refereixin a les diferents matèries afectades per la informació, però en qualsevol cas, tractar d'evitar fer dependre la freqüència de l'actualització de la discreció administrativa;

Fóra bo que la norma proposada exigís informar, en tot cas, de la data de la propera actualització de cadascun dels continguts publicats, en benefici d'una major informació i coneixement de la ciutadania.

Avaluació interna

D'acord amb l'apartat tercer de l'art. 6 de la Llei 19/2014, els subjectes obligats han d'establir procediments basats en indicadors objectius per a avaluar el compliment de les obligacions de transparència en els quals es garanteixi la participació d'experts independents i dels ciutadans. Aquesta obligació d'avaluació interna particular conviu amb la competència per avaluar externament el compliment de la Llei, que correspon al Síndic de Greuges (art. 92 Llei 19/14). Tanmateix, i atès que l'avaluació interna no és desenvolupada a la Llei, que no en torna a fer referència al llarg del seu articulat:

Convindria que el desplegament reglamentari dediqués part del seu articulat a regular el procediment i condicions d'exigibilitat i exercici d'aquesta funció avaluadora en el si de cadascun dels subjectes obligats, tot identificant els procediments i instruments d'avaluació, els indicadors objectius de grau de compliment, així com explicitant la cabuda i les condicions que en tindran els experts i els ciutadans, com ara la seva designació o tria, la intensitat i el grau de vinculació de la participació ciutadana, o els mitjans i canals per participar.

OBLIGACIONS DE PUBLICITAT ACTIVA (TÍTOL II)

Continguts de publicitat activa

Seria convenient que, entre els continguts de publicitat activa exigits pels articles 8 a 13 de la Llei 19/2014, la norma reglamentària en regulés una major concreció, en el sentit d'ampliar l'exigència legal a altres continguts que entenem haurien de ser objecte de difusió activa per part dels subjectes obligats, com ara:

- Les agendes dels alts càrrecs. Transparència Internacional (*Una avaluació del lobby en Espanya: anàlisis i propostes*, 2014) ja va recomanar que la llei en matèria de transparència hagi d'implementar-se de forma plena i assolir un major accés a les agendes dels responsables polítics i als criteris emprats per a la selecció d'experts, així com permetre la participació ciutadana en les decisions públiques i elaboració dels projectes normatius.
- Els criteris d'acord amb els quals es designa una persona perquè ocupi un alt càrrec i, a aquest efecte, cal fer públic el currículum amb els mèrits professionals i tècnics de la persona nomenada, atès que els nomenaments d'alts càrrecs s'han de fer atenent criteris de competència professional, entre persones amb qualificació i experiència en llocs de responsabilitat en la gestió pública o privada, la qual cosa fonamenta la conveniència d'oferir una més detallada regulació de la previsió continguda a l'art. 57 de la Llei 19/2014.
- Els acords i actes dels òrgans col·legiats (v. gr., del Govern).

- Les resolucions de compatibilitats de tots els servidors públics, i no només dels alts càrrecs; aquesta exigència tot i no ser prevista a la Llei 19/2014, sí resulta exigible amb caràcter bàsic d'acord amb la Llei 19/2013.
- Els informes d'auditoria Interna i, en general, l'activitat de control intern de la despesa, per la pròpia intervenció.

Declaració de situació patrimonial

Fóra necessari que el desplegament de la Llei 19/2014, en la regulació dels deures de publicitat activa, aprofités per detallar el règim jurídic de la declaració indicativa de la situació patrimonial dels alts càrrecs, prevista a l'article 56.2 de la Llei 19/2014. Aquesta previsió legal, que es limita a fer-ne constar el deure de fer pública la declaració, així com la interdicció d'incloure-hi dades de localització i d'altres relacionades amb la privacitat i seguretat dels titulars, hauria de ser concretada, de tal manera que el reglament determini l'abast i el contingut de la referida declaració.

Continguts sol·licitats amb freqüència

La Llei 19/2014, en la lletra m) de l'art. 8.1), inclou entre els continguts a publicar de forma activa «qualsevol matèria d'interès públic, i les informacions que siguin demanades amb més freqüència per via de l'exercici del dret d'accés a la informació pública.». Al respecte, però:

Convindria fer l'esforç de concretar acuradament i deguda la previsió legal, en el sentit de fixar un paràmetre o criteri per tal de mesurar de forma objectiva la freqüència requerida als efectes de l'exigència de publicitat activa dels continguts sol·licitats i evitar, així, la indeterminació inherent al concepte legal emprat. En aquest sentit, Agustí Cerrillo ha lamentat la

imprecisió i manca de seguretat jurídica que suposa l'ús per la Llei d'un concepte jurídic indeterminat com és el de la informació sol·licitada "amb major freqüència".

Control del compliment dels deures de transparència activa

Fóra convenient que l'autoritat independent encarregada de vetllar pel control de la transparència –en el nostre cas, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (la GAIP)–, al costat de facultats de control del dret d'accés a la informació pública, tingués també atribuïda la potestat de requerir a les autoritats, d'ofici o per denúncia, el compliment de les obligacions de transparència activa.

L'anterior recomanació passa per tenir en compte que, a data d'avui, no ha estat aprovat un desenvolupament reglamentari relatiu al règim jurídic i funcionament de la GAIP, per la qual cosa la nostra recomanació pressuposa que la norma reglamentària objecte dels presents suggeriments serà cridada a regular també aquesta matèria, tot desenvolupant les previsions legals contingudes als articles 39 i seg. de la Llei 19/2014.

La previsió al·ludida és recollida expressament als articles 9 i 34 de la Llei estatal 19/2013, que en aquest punt manca de caràcter bàsic, i que atribueix al Consell de Transparència i Bon Govern (CTBG) aquesta tasca de control del compliment per l'Administració General de l'Estat dels deures de transparència activa (imposats pel Capítol II del Títol I de la Llei 19/2013), podent dictar resolucions en les quals s'estableixin les mesures que sigui necessari adoptar per al cessament de l'incompliment i l'inici de les actuacions disciplinàries que procedeixin, tot configurant-se a mode d'una de les diverses funcions de tutela de la transparència que li són encomanades. De la mateixa manera ho disposa l'article 41.1 g) de la Llei d'Andalusia, a favor del seu Consell de Transparència i Protecció de Dades.

Malauradament, en canvi, la Llei 19/2014 opta per no atribuir a la GAIP aquesta funció de supervisió del compliment dels deures de transparència- art. 39 a 44- que, com el seu nom indica, veu restringides les possibles funcions de control assignables a una de sola, relativa la resolució de les reclamacions contra les desestimacions de sol·licituds d'accés a la informació pública. Per tant, a l'empara del text legal, el compliment dels deures de publicitat activa sembla desproveït d'un adequat i específic control, al marge tant de les competències d'avaluació externa que s'encomanen al Síndic de Greuges, com de les competències de control pròpies d'aquest organisme i de l'Oficina Antifrau de Catalunya, a les quals es remet l'article 75 de la Llei 19/2014.

DRET D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ PÚBLICA (TÍTOL III)

Límits al dret d'accés

D'acord amb el punt 4t del Preàmbul de la Llei 19/2014 «en la majoria dels casos la Llei ha d'utilitzar conceptes jurídics indeterminats» per a expressar els límits al dret d'accés; tanmateix aquesta concepció indeterminada dels límits fou eliminada de l'articulat en el text finalment aprovat pel Parlament.

L'Oficina Antifrau ha vingut advertint sobre el risc d'un eventual buidatge del contingut i eficàcia del dret d'accés a la informació en el cas que les seves limitacions o excepcions siguin definides a través de termes imprecisos o ambigus, per la qual cosa es recomana emprar, en la descripció dels supòsits exceptuats del dret d'accés, un llenguatge clar i concret que eviti dubtes interpretatius o equívocs, essent recomanable evitar l'ús de conceptes jurídics indeterminats o genèrics que puguin prestar-se a confusió.

El tractament de les limitacions que dispensa el text finalment aprovat de la Llei empra termes que caldria concretar via reglamentària. Aquests és el cas, per exemple, de les excepcions descrites com a «interessos econòmics i comercials» o «política econòmica». La limitació consistent en el «secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per les Administracions» resulta ambigua, en tant que no aclareix ni l'abast del secret/confidencialitat ni l'objecte dels procediments als quals ha de fer referència.

Temporalitat de les limitacions

L'article 22.2 de la Llei 19/2014 incideix que els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació. El transcurs del temps com a factor limitador de l'aplicació de les excepcions constitueix, junt amb els testos del dany i de ponderació, una tercera eina en l'aplicació de les limitacions, també derivada del principi de proporcionalitat, atès que el dany o menyscabament als interessos que justifiquen l'establiment d'una excepció al dret d'accés a la informació pública no perdura indefinidament en el temps, per la qual cosa la protecció als interessos que justifiquen l'excepció no ha d'anar més enllà de la durada del dany. En aquest sentit, l'article 3.3 del Conveni del Consell d'Europa núm. 205 insta els estats part a considerar la possibilitat que qualsevol excepció només tingui efecte temporalment, fixant uns terminis superats els quals les limitacions deixin de resultar aplicables.

Tanmateix, en relació amb aquesta temporalitat ni la Llei estatal bàsica ni la Llei 19/2014 no concreten una major regulació al respecte. Tan sols l'art. 36 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents, recull expressament diversos terminis temporals de vigència, per a l'aplicació de les limitacions establertes al dret d'accés –un de general, altres aplicables

en cas de dades personals, i una remissió a altres que puguin establir-se per reglament, respecte a classes determinades de documents-.

Per tant, l'aprovació d'un reglament executiu constituïria una bona ocasió per tal de plantejar una regulació o, com a mínim, una especial incidència en la determinació i concreció de la temporalitat com a factor proporcional en l'aplicació de les limitacions legalment previstes.

Informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives

L'article 24.1 de la Llei 19/2014 preveu un règim especial dins la regulació de les dades personals com a límit al dret d'accés, que sembla apostar per la prevalença de l'accés a aquest tipus d'informació pública, en la línia de l'article 15.2 de la Llei 19/2013. La regla general aquí sembla doncs invertir-se, essent la de la màxima obertura o prevalença de la comunicació de les dades. Tanmateix, però, totes dues normes, estatal i catalana, n'estableixen com a excepció, amb certa ambigüïtat, els casos en què «hagi de prevaldre la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.» Per tant, ambdues normes realment introdueixen, també en aquests casos concret de dades personals, el deure de ponderació entre els interessos protegits (accés a informació i protecció de dades personals), la qual cosa atorga igualment a aquests casos el caràcter de limitació relativa.

Caldria, en qualsevol cas, que el desenvolupament reglamentari de la Llei apostés per dur a terme una necessària tasca de clarificació i concreció de l'abast d'aquest règim. En aquest sentit, destacada doctrina (E. Guichot) és de l'opinió que l'adició «merament identificatius» a les dades personals resulta «confusa y desafortunada». Tampoc és clarificadora la referència a

la vinculació amb l'organització, funcionament i activitat pública, que caldria identificar amb la informació pública stricto sensu, és a dir, la rellevant per a conèixer la correcció de l'actuació administrativa en la gestió dels serveis, funcions i recursos públics, relatius a la relació entre el poder públic i els seus propis servidors públics, contractistes i concessionaris, agents, beneficiaris de subvencions, de permisos, etc., sempre que no faci referència, per suposat, a la vida privada d'aquestes persones, o quan l'accés no pugui causar un perjudici desproporcionat a la persona física afectada.

Seguint aquesta recomanació convé destacar els dictàmens emesos conjuntament per l'Agència Estatal de Protecció de Dades i el Consell de Transparència i Bon Govern, de data 23 de març de 2015 i 24 de juny de 2015 en els quals, tot i circumscrits en l'àmbit del dret d'accés en l'Administració General de l'Estat, s'estableixen criteris uniformes d'aplicació de les regles contingudes en l'article 15 de la llei, relatius a l'accés a determinades informacions referents a empleats públics.

En aquest mateix sentit, resulten d'especial interès a tenir en compte la Resolució de la GAIP de 2 de febrer de 2016, Reclamació 28/2015; la Resolució de la GAIP de 1 de març de 2016, Reclamació 34/15; Resolució de la GAIP de 10 de març de 2016, Reclamació 3/2016; Resolució de la GAIP de 7 de juliol de 2016, Reclamació 33/16; o la Resolució del CTBG de 8 de març de 2016, R/0470/2015.

Presentació de les sol·licituds. El requisit de la "identitat" de la persona sol·licitant

Especial atenció mereix l'exigència imposada per l'article 26 de la Llei 19/2014, segons la qual, el mitjà de presentació de les sol·licituds ha de permetre en qualsevol cas tenir constància de la identitat de la persona

sol·licitant. La mateixa exigència és prevista tant a la Llei 19/2013, com la Llei foral 11/2012 o la Llei d'Extremadura.

Entenem que el reglament que es proposa elaborar hauria d'incidir en la concreció necessària amb la qual cal materialitzar el requisit exigít relatiu a la identitat de les persones sol·licitants, tot tenint en compte que, probablement, no n'hi ha prou que els subjectes obligats requereixin la consigna de les indicades dades indentificatives de la persona sol·licitant, sinó que cal procurar, en l'expedient, l'acreditació i verificació de la seva autenticitat i correspondència.

En aquest sentit, i tret del canal presencial, la resta de canals de comunicació han de poder oferir les garanties adequades per tal de comprovar la identitat del sol·licitant. I aquesta necessitat ha de posar-se necessàriament en relació amb la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de Procediment Administratiu de les Administracions Públiques (Llei 39/2015), que al seu art. 9 és explícita en prescriure que les administracions públiques estan obligades a verificar la identitat dels interessats en el procediment administratiu, mitjançant la comprovació del seu nom i cognoms o denominació o raó social, segons correspongui, que constin al document nacional d'identitat o document identificatiu equivalent.

Al seu torn l'article 11 de la Llei 39/2015 exigeix dels interessats, per a realitzar qualsevol actuació prevista en el procediment administratiu, que acreditin prèviament la seva identitat, mentre que l'apartat segon de l'article reitera en qualsevol cas l'ús obligatori de la signatura per a la formulació de sol·licituds, entre d'altres tràmits administratius. Al seu apartat 2n aquest art. 9 admet que els interessats puguin identificar-se electrònicament davant les administracions públiques, però sempre "a través de qualsevol sistema que disposi d'un registre previ com a usuari que permeti garantir-ne la identitat" i a condició que s'emprin a aquest efecte, o

bé sistemes basats en certificats electrònics reconeguts o qualificats de signatura electrònica, de segell electrònic, o bé sistemes de clau concertada i qualsevol altre sistema que les administracions públiques considerin vàlid, en els termes i condicions que s'estableixin.

En consonància, fóra convenient que la disposició general cridada a desenvolupar la Llei 19/2014, en compliment del concret mandat contingut a l'article 27.2 de la Llei 19/2014 i com a part integrant del genèric mandat contingut a l'article 19.2 de la Llei 19/2014 –segons el qual els subjectes obligats han d'adoptar les mesures organitzatives necessàries per al compliment del dret d'accés–, prevegi i reguli el «formulari electrònic senzill i fàcilment accessible que el Portal de la Transparència ha de posar a disposició dels ciutadans», a fi i efecte de poder presentar sol·licituds per mitjans electrònics, o bé en prevegi el mitjà alternatiu que es consideri oportú per a aquesta finalitat, sempre amb les garanties d'autenticitat i verificació d'identitat més amunt exigides.

Inadmissió de les sol·licituds

La Llei 19/2014 permet inadmetre les sol·licituds que tenen per objecte demanar opinions o qualsevol **document de treball intern sense rellevància o interès públic** (art. 29.1).

Convindria aclarir l'abast d'aquesta causa d'inadmissió, tant perquè aquest caràcter "intern" es correspon amb un concepte jurídic indeterminat, com perquè caldria donar pautes o criteris per a identificar els casos en els quals el coneixement de la documentació interna pot tenir un evident i importantíssim Interès públic, en la mesura que el caràcter auxiliar o preparatori de la informació no l'exclou, per se, d'una eventual rellevància pública, per resultar determinant pel coneixement del procés de presa de decisió final.

En aquest sentit, el Reglament (CE) 1049/2001, on la informació objecte d'accés és de gran amplitud i inclou documents preparatoris i d'ús intern, en preveu com a excepció (article 4.3) la denegació de l'accés pel que fa tant als documents per a ús intern de les institucions relacionats amb assumptes en els quals encara aquestes no han adoptat una decisió (paràgraf 1r), com als documents que continguin opinions per a ús intern, fins i tots després que s'hagi adoptat una decisió (paràgraf 2n). En ambdós casos, però, el precepte exigeix com a condició de l'exclusió que la divulgació d'aquests documents «perjudiqui greument el procés de presa de decisions».

Igualment esdevé de tot necessari aclarir el significat de la causa d'inadmissió consistent en què la sol·licitud d'accés comporti una **tasca complexa d'elaboració o reelaboració** (art. 29.1 de la llei 19/2014). El precepte precisa que, per afavorir el principi d'accés, «[e]n aquest cas, es pot donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant». Tanmateix, i en contra del nostre parer, el precepte de la Llei catalana pateix de diverses dificultats d'interpretació i aplicació, perquè novament empra conceptes jurídics indeterminats que no hauria de fonamentar la institució de la Inadmissió ("complexitat", o "reelaboració"). Pel que fa aquest darrer terme, «reelaboració», resulta clarament equívoc i indeterminat en la mesura que la norma, lluny de definir-lo, no troba precedents en les normes d'accés a la informació pública.

Caldria doncs que la norma reglamentària fes l'esforç de determinar aquesta causa d'inadmissió en el sentit de no impedir, en cap cas, l'accés a informacions que no es trobin materialitzades en un suport concret. El motiu d'inadmissió no pot representar un obstacle per a l'accés a informacions contingudes en bases de dades o que no tingui un origen o suport concret fàcilment o directament identificable.

La tasca de reelaboració en cap cas pot identificar-se doncs amb supòsits en els quals la informació no pugui ser obtinguda i lliurada de manera directa i còmoda, perquè requereixin una tasca prèvia de cerca, recopilació, sistematització, refosa, deducció o anàlisi, de dades ja existents, en poder de les Administracions. Dit d'una altra manera: el fet que la informació detinguda per les autoritats públiques no estigui recollida en un suport documental concret, en cap cas no pot fer perdre el seu caràcter d'informació pública i, per tant, no ha de constituir impediment per admetre la sol·licitud i donar-li tràmit.

En aquest sentit, la Llei de transparència d'Andalusia introdueix un article (el 30) contenidor de «[r]egles especials relatives a les causes d'inadmissió de les sol·licituds d'accés», que sembla assolir un major grau de concreció en un intent d'esclarir l'abast d'aquesta causa d'inadmissió prevista pel legislador estatal, en establir que, per a llur aplicació, caldrà tenir en compte que «no s'estimarà com a reelaboració que justifiqui la Inadmissió la informació que pugui obtenir-se mitjançant un tractament informatitzat d'ús corrent».

Òrgans competents

L'article 21.3 de la Llei estatal 19/2013 incorpora un exprés mandat a tots els subjectes obligats d' «identificar clarament l'òrgan competent per a conèixer les sol·licituds d'accés»; al seu torn l'article 32 de la Llei 19/2014 disposa, en el cas de l'Administració de la Generalitat, que la competència per resoldre les sol·licituds d'accés ha de recaure en el «òrgans superiors jeràrquics dels serveis o les unitats que disposen de la informació».

Entenem, però, que és en l'articulat del reglament de desplegament on caldria desenvolupar aquest mandat amb la finalitat d'establir criteris de determinació de l'òrgan competent per resoldre les sol·licituds.

Així mateix, l'article 21.2 de la Llei estatal 19/2013, tot i que sense caràcter bàsic, estableix el que anomena "**unitats especialitzades d'informació**", amb competències per a l'exercici de funcions de recepció i tramitació de les sol·licituds d'accés, així com per a portar-ne un registre o realitzar els tràmits interns necessaris per a donar accés a la informació sol·licitada, o la funció de resoldre o donar resposta a les queixes formulades per manca de difusió activa d'informació en el Portal de Transparència.

Amb aquest antecedent, fóra bo que la disposició reglamentària que desenvolupi les previsions legals contingudes a la Llei 19/2014 prevegi al seu torn l'existència d'unitats administratives equiparables o, si més no, criteris o pautes per a la seva determinació, composició i atribució de les funcions que, amb caràcter previ a la resolució de les sol·licituds d'accés, cal gestionar en el sí dels subjectes obligats.

Termini per resoldre

D'acord amb la Llei 19/2014, el termini per resoldre es pot prorrogar quan ho justifiquen el volum o la complexitat de la informació requerida.

Convindria doncs que el reglament que desenvolupi la Llei 19/2014 incideixi en aquesta descripció dels motius de pròrroga, tot millorant la redacció legal en el sentit de precisar que han de venir referits, més concretament, a les dificultats que pot comportar la tasca d'obtenció de la informació sol·licitada -anàlisi, recerca o investigació-. En qualsevol cas, la previsió d'un més detallat règim relatiu a la prorroga aconsellaria preveure'n períodes breus i específics de temps, a acordar per raons objectives,

concretes i taxades, corresponent en tot cas al subjecte obligat la càrrega de provar la realitat d'aquests motius.

El sentit positiu del silenci

Una de les majors novetats introduïda per la Llei 19/2014 respecte del règim bàsic establert en matèria d'accés a la informació pública per la Llei estatal 19/2013 és precisament la previsió d'un silenci positiu.

Tanmateix, però, aquest sentit positiu del silenci resta atenuat al mateix article de referència, quan, d'una banda, excepciona del silenci positiu els casos en què «una norma amb rang de llei estableixi expressament un efecte desestimatori, total o parcial, amb relació a una determinada informació», i de l'altra, matisa que «[n]o es pot adquirir per silenci administratiu el dret d'accés si concorre algun dels límits establerts per aquesta o altres lleis per a tenir accés a la informació pública.»

D'acord amb l'anterior, del criteri palesat per la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, en el seu document aprovat en data 7 de gener de 2016, pel qual estableix "criteris interpretatius sobre reclamació a la GAIP en cas de silenci administratiu", sembla poder deduir-se que, en realitat, el silenci positiu es tracta més d'una aparent novetat que d'una certesa. En paraules de la GAIP: atès que entra dins d'una lògica jurídica impecable la previsió de no poder adquirir per silenci administratiu positiu drets d'accés a informació protegida o reservada per límits legals, «l'article 35.1 i 2 LTAIPBG estableix, més que un règim general de silenci administratiu positiu a les sol·licituds d'informació pública, en realitat un règim combinat de silenci administratiu negatiu (si concorren lleis o límits legals que així ho comportin) i positiu (en la resta de casos).» Així i tot la GAIP reconeix que «no és gens fàcil de determinar fins a quin punt els límits legals establerts per la legislació de transparència s'han d'aplicar o no i han

de prevaler o no sobre el dret d'accés, en relació amb cada concreta sol·licitud d'informació pública (...) se suposa que la persona sol·licitant ha de prendre una decisió que no és gens fàcil: entendre si el silenci administratiu produït és positiu o negatiu;», perquè les accions subsegüents, que són diferents segons si el silenci interpretat és negatiu (pot recórrer o reclamar immediatament) o positiu (pot demanar a l'Administració el lliurament efectiu de la informació sol·licitada). Aquesta càrrega suposa nombrosos problemes, atès que «requereix anàlisis i valoracions jurídiques difícils i complexes, tant per poder considerar si concorren lleis o límits legals que comporten el sentit negatiu del silenci, com per determinar el procediment aplicable seguidament, segons si el silenci és apreciat com a positiu o com a negatiu;», al qual se suma que la valoració «pot perfectament no ser compartida per l'Administració, que al cap de més de dos mesos d'haver rebut la sol·licitud d'informació, i quan la persona sol·licitant està convençuda del dret a obtenir-la guanyat per silenci administratiu positiu, pot resoldre que concorren límits que determinen el sentit negatiu del silenci (...)».

La problemàtica que suposa preveure un sentit positiu del silenci, que al seu torn es troba exceptonat per la concurrència de supòsits (limitacions), l'apreciació dels quals no és ni molt menys automàtica, sinó que, ans al contrari, comporta una anàlisi i judici de valor tècnics previs, hauria de poder ser esmenada per l'ordenament, tot i ser conscients dels condicionants que l'exercici de la potestat reglamentària suposa.

Accés material a la informació

El pressupòsit bàsic per a l'accés material o efectiu d'informació el constitueix l'estimació de la sol·licitud, totalment o parcial, per **resolució expressa**. En aquests casos, l'article 36 de la Llei 19/2014 preveu un

termini de 30 dies (s'entenen hàbils) perquè l'òrgan competent subministri la informació a l'interessat.

Noti's que, primerament, aquesta previsió contravé -i empitjora notòriament- el règim establert en aquest punt per l'article 22.1 de la Llei 19/2013, segons el qual sembla que cal donar accés immediat a la informació -«en el moment de la notificació de la resolució»- com a regla general, i només quan això no pugui ser possible «haurà d'atorgar-se, en qualsevol cas, en un termini no superior a deu dies».

A banda d'aquesta apreciació, de la previsió legal s'extreu que la persona sol·licitant pot, per tant, romandre dos mesos per a obtenir efectivament la informació l'accés a la qual li ha estat reconegut per silenci. Des de l'Oficina Antifrau hem estat crítics en entendre que aquesta suposada imposició legal d'haver de sol·licitar novament l'accés (material), un cop reconegut el dret es tracta d'una previsió excessiva i, per tant, normativament millorable, en la mesura que atorga a l'Administració el privilegi de comptar amb un nou termini de 30 dies per a subministrar les dades sol·licitades, l'accés a les quals ha estat ja formalment reconegut.

Seria doncs necessari que l'ordenament precisés quin ha de ser el dies a quo d'aquest termini per a subministrar la informació -data de la resolució, o l'endemà de la seva notificació-. En qualsevol cas, convindria aclarir si en les estimacions per resolució expressa cal o no que la persona sol·licitant hagi de demanar, posteriorment a la resolució estimatòria, l'accés efectiu a la informació.

Tot i la polèmica servida amb el reconeixement del silenci positiu per la Llei 19/2014, cal dir que aquesta novedosa previsió no comporta grans avenços en realitat, atès que d'acord amb l'art. 35 Llei 19/2014, en els casos d'**estimació per silenci**, l'Administració està obligada a facilitar l'accés a la

informació pública en el termini establert per l'article 36 (és a dir, de 30 dies hàbils) «a comptar del moment en què el sol·licitant ho demani». Per tant, del tenor literal del precepte sembla inferir-se que caldrà una petició expressa posterior al silenci, per tal d'obtenir la informació, i que des d'aquesta petició l'Administració disposarà doncs d'un altre termini (de 30 dies) per a fer-la efectiva; així ho ha entès, per exemple, la Guia d'aplicació de la Llei 19/2014 de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern a les entitats locals emesa el 27 de maig de 2015 per la Secretaria de Cooperació i Coordinació de les Administracions Locals amb col·laboració amb les Diputacions de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis, la Federació de Municipis de Catalunya i el Consorci Administració Oberta de Catalunya (AOC).

Per tant, en aquests casos d'estimació per silenci entenem que caldria fer la mateixa valoració que la manifestada en relació amb el subministrament de l'accés reconegut per resolució expressa.

Tanmateix, però, convé tenir present que la GAIP, en el seu document de 7 de gener de 2016, pel qual estableix "criteris interpretatius sobre reclamació a la GAIP en cas de silenci administratiu", referit més amunt, interpreta que en cap cas la Llei 19/2014 no obliga expressament les persones sol·licitants d'informació, un cop produït el silenci presumptament positiu, a adreçar-se de nou a l'Administració per demanar que els lliuri materialment la informació sol·licitada: «[m]és que establir aquesta càrrega per a les persones que sol·liciten la informació, el que fan els articles 35.3 i 36.1 (...) és fixar una obligació per a l'Administració, que haurà de lliurar obligatòriament la informació estimada presumptament per silenci positiu en el termini de trenta dies. Per a les persones sol·licitants, formular la demanda de lliurament material o efectiu de la informació prevista per l'article 35.3 (...) és una facultat que dóna la llei, no una obligació.»

En qualsevol cas, el reglament esdevindria una bona oportunitat per regular explícitament el tema que ens ocupa, de tal forma que, en casos d'estimació per silenci, desaparegui qualsevol dubte en el sentit de no contemplar-se cap càrrega o deure de la persona sol·licitant d'haver de sol·licitar l'accés novament un cop produït el silenci.

Publicitat de les resolucions

Tan sols la Llei estatal 19/2013 pren consciència de la necessitat de fer públiques les resolucions dictades en matèria d'accés a informació pública, un cop notificades als interessats i prèvia dissociació de les dades personals que puguin incloure's, tot i que l'article 14 de l'esmentada Llei sembla restringir aquest deure de publicitat tan sols a les resolucions desestimàtores que, totalment o parcial, deneguin el dret d'accés com a conseqüència de l'aplicació d'algun dels límits.

Encara que malauradament la Llei 19/2014 no conté cap mesura relativa a la publicitat activa de les resolucions en matèria d'accés, creiem oportú que el reglament que la desenvolupi en prevegi alguna referència per tal d'assegurar, o bé la publicitat de totes les resolucions dictades pels subjectes obligats, o bé algun règim alternatiu al respecte.

Impugnació de les resolucions

Naturalesa de la reclamació especial davant la GAIP

Aquesta Oficina, des de fa temps, ha vingut manifestant greus reserves pel que fa al disseny i la naturalesa del sistema impugnantori de les resolucions que es dictin en matèria d'accés a la informació pública.

La possible interposició d'un recurs de reposició, previst a l'article 38 de la Llei 19/2014, fa suposar necessàriament que les resolucions del dret d'accés han d'esgotar la via administrativa, d'acord amb allò disposat a l'article 123.1 de la Llei 39/2015.

Acceptada aquesta solució (finalització de la via administrativa), les vies d'impugnació ordinàries són clares: o es recorre la decisió en via administrativa, a través del recurs potestatiu de reposició, o s'interposa directament un recurs contenciós administratiu.

Tot i aquestes dues vies d'impugnació, però, res no impedeix que la primera d'elles (el recurs potestatiu de reposició) pugui ser substituïda per un altre procediment d'impugnació en via administrativa, però especial, per raó de la matèria, tot fent ús de la possibilitat que al respecte l'article 112.2, 2n, de la Llei 39/2015 concedeix al legislador sectorial de substituir el recurs potestatiu de reposició respectant el seu caràcter potestatiu per a l'interessat.

Precisament per aquest motiu, hem entès que la reclamació hauria de ser alternativa –això és, substitutiva– al recurs administratiu ordinari de reposició:

Els articles 39 i 42 de la Llei 19/2014 configuren la reclamació que s'hi regula (especial o ad hoc en matèria de dret d'accés) com una via impugnatòria de caràcter facultatiu i prèvia a la impugnació en via contenciosa administrativa. D'aquestes afirmacions en resulta necessària conseqüència que la reclamació especial ha de ser substitutòria del recurs ordinari de reposició. Per tant, tots dos mecanismes d'impugnació, ambdós facultatius, que tenen per objecte resolucions que esgoten la via administrativa, i ambdós previs a la via jurisdiccional, no poden conviure,

de la qual cosa es desprèn que, necessàriament, la reclamació especial ha de desplaçar i substituir el recurs potestatiu de reposició.

La vocació substitutòria de la reclamació especial és implícita en el Preàmbul de la Llei 19/2014, a l'ap. 4t, en què es fa palesa la rellevància especial del sistema de garanties que s'estableix: "[d]avant el règim ordinari dels recursos administratius, la Llei ha optat per un procediment ad hoc de reclamació, que es basa en la creació d'un òrgan independent i professionalitzat, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (...)".

A més, és aquesta la solució que adopta la Llei estatal 19/2013 quan el seu article 20.5 estableix que «les resolucions dictades en matèria d'accés a la informació pública són recurribles directament davant la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, sense perjudici de la possibilitat d'interposició de la reclamació potestativa prevista a l'article 24.» Alhora, l'article 23.1 de la referida Llei 19/2013 prescriu, i amb caràcter bàsic, que la reclamació «tindrà la consideració de substitutiva dels recursos administratius de conformitat amb allò disposat a l'article 107.2 de la llei 30/1992 (...)» – remissió que actualment ha d'entendre's feta a l'article 112.2 2n de la Llei 39/2015, com s'ha dit-.

En canvi, l'art. 39.1 de la Llei 19/2014 al·ludeix al doble objecte de la reclamació davant la GAIP quan afirma que “[l]es resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició, poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (...)” .

S'esdevé així que la Llei 19/2014, en no determinar expressament si la resolució administrativa esgota o no la via administrativa, i acumular alhora

la reclamació especial davant la GAIP al recurs potestatiu de reposició, genera incertesa i manca de seguretat jurídica, a més d'una possible interpretació contrària a la norma estatal bàsica. Aquesta important incongruència genera una essencial problemàtica a l'hora de determinar la naturalesa jurídica pròpia de la reclamació, per la qual cosa hauria de ser necessàriament esmenada, tot i ser conscients dels condicionants que l'exercici de la potestat reglamentària suposa.

Resolucions impugnables davant la GAIP

Per tal de donar resposta a aquesta qüestió, davant el silenci que manté al respecte l'article 39 de la Llei 19/2014, convé estar a allò disposat als articles 73 i 74 del mateix text legal.

Sembla que les resolucions en matèria d'accés impugnables davant la GAIP han de ser les dictades pels ens que integren el concepte d' "Administració pública" definit a l'article 2.f) de la mateixa Llei 19/2014: «les administracions públiques i els organismes, els ens públics i els ens instrumentals del sector públic i entitats vinculades amb l'Administració a què fa referència l'article 3.1.a, b, i c, i els altres organismes i institucions públiques compresos en l'article 3.1.b.» A aquests efectes, les lletres a), b) i c) de l'article 3.1 de la Llei 19/2014 contenen els següent text literal:

«a) A l'Administració de la Generalitat i els ens que integren l'Administració local a Catalunya.

b) Als organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades, les fundacions del sector públic, les entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions a què fa referència la lletra a, les entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei que exerceixen funcions

de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat, les institucions de la Generalitat a què fa referència el capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia, els col·legis professionals i les corporacions de dret públic en allò que afecta l'exercici de llurs funcions públiques i els consorcis o altres formes associatives i llurs ens vinculats i societats mercantils en què participa de manera majoritària alguna d'aquestes administracions.

c) A les universitats públiques de Catalunya i els ens que en depenen o hi estan vinculats o participats, incloses les societats mercantils, les fundacions i altres ens instrumentals.»

Ara bé, quan l'article 73.3 de la Llei 19/2014 es refereix als actes o omissions «d'entitats de dret públic, societats i fundacions públiques i consorcis» que afectin el dret d'accés a la informació pública, entén que se'ls ha d'aplicar igualment, *ex lege*, el sistema de garanties que estableix el capítol IV del títol III (reclamació especial davant la GAIP).

Però l'article 74.3 de la mateixa Llei al·ludeix als actes o omissions «d'altres organismes públics» que afecten el dret d'accés a la informació pública, en relació amb els quals "es pot" aplicar el sistema de garanties establert pel capítol IV del títol III a condició que aquestes institucions i organismes així ho hagin establert prèviament amb la GAIP a través de la subscripció d'un conveni a aquest efecte. Per tant, l'eficàcia i aplicació de la reclamació especial davant la GAIP resta supeditada, en aquests casos, a la subscripció prèvia d'un conveni.

El problema rau a determinar a quins «altres organismes públics» està fent referència aquest precepte de l'article 74 de la Llei 19/2014, que cal distingir, en qualsevol cas, de les «entitats de dret públic» a les quals es refereix l'article 73 anterior –i davant els quals és exercitable la reclamació davant la GAIP per imperatiu legal–.

En la seva memòria corresponent a l'any 2015, tot recollint la doctrina de les Resolucions sobre les Reclamacions 17/2015 i 31/2015, la GAIP aborda el tema de la subjecció a la reclamació davant la GAIP –apartat 7è de la memòria–. Després de reconèixer la manca de claredat al respecte en la lectura conjunta dels articles 73 i 74 de la Llei 19/2014, l'argumentari copsat sembla fer-ne una interpretació aperturista i favorable per tant a la impugnació de les resolucions mitjançant la reclamació especial, en el següent sentit:

«És precisament en relació amb aquests òrgans estatutaris (singularment el Consell de Garanties Estatutàries, el Síndic de Greuges i la Sindicatura de Comptes) que es pot posar en qüestió la possibilitat d'impugnar les seves decisions en matèria d'accés a la informació pública davant la GAIP, atès que l'article 23.2 i la Disposició addicional 4a.1 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG estatal), que té caràcter bàsic, estableixen que contra les resolucions dictades per, entre altres, les institucions autonòmiques anàlogues al Defensor del Poble, Tribunal de Comptes i Consell d'Estat, només es pot plantejar recurs contenciós administratiu directe. Davant d'aquesta disposició de la llei bàsica, que obeeix a la finalitat comprensible de respectar l'autonomia d'aquestes institucions de naturalesa jurídica especial i caràcter independent, té sentit la previsió del legislador català d'un conveni entre l'organisme estatutari afectat i la GAIP per poder estendre una via de garantia del dret d'accés, com és la reclamació davant la GAIP, que d'altra manera es podria entendre impedida per imperatiu de la legislació estatal. En aquests casos, condicionar a un conveni previ la via de la reclamació davant de la GAIP, a més de respectar l'autonomia de les institucions estatutàries indicades, satisfent d'aquesta manera les finalitats que en aquest punt té la legislació bàsica, suposa també una ampliació de les garanties del dret d'accés a la informació pública feta per la llei catalana,

en comparació amb les limitacions establertes per la legislació estatal, i és precisament aquesta ampliació dels drets de la ciutadania d'accés a la informació pública el que donaria legitimitat a la innovació efectuada per la llei autonòmica.»

D'aquesta manera, la interpretació de la GAIP sembla incloure en la via del conveni prevista a l'article 74.3 de la Llei 19/2014 tan sols als òrgans estatutaris.

Segons el seu criteri, doncs, la GAIP és competent *ex lege* per a resoldre la reclamació contra resolucions d'accés dictades per tota la resta d'ens obligats que integren el concepte d' "Administració pública", donat per la matelxa Llei 19/2014, sense necessitat, doncs, de subscripció prèvia de cap conveni, atès que interpretar el contrari per a ens públics com les universitats, corporacions de dret públic, o altres entitats independents, «restringiria indegudament les garanties del dret d'accés» contingudes a la Llei 19/2014 i, amb caràcter bàsic, a la Llei 19/2013.

En qualsevol cas, la proposta de norma reglamentària que desplegui les previsions de la Llei 19/2014 constituiria una bona ocasió per tal d'aclarir aquest assumpte, en el sentit d'especificar en termes normatius a quins «altres organismes públics» està fent referència l'article 74 de la Llei 19/2014 i, per tant, han de subscriure un conveni amb la GAIP si pretenen sotmetre's al sistema especial d'impugnació davant aquest òrgan.

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés (GAIP)

Funcions

Els apartats 2n i 3r de l'article 39 de la Llei 19/2014 fan al·lusió a les funcions de la GAIP. Tanmateix, aquestes no només no s'explíciten en el

text legal, sinó que el seu article 39 sembla en realitat assignar una única funció constreta a l'estricta tramitació i resolució de les reclamacions contra resolucions dictades en matèria de dret d'accés a la informació pública pels subjectes obligats.

De fet, la unifuncionalitat reconeguda per la Llei 19/2014 a la GAIP es contraposa amb les múltiples competències que l'art. 34 de la Llei estatal 19/2013 -lògicament sense caràcter bàsic-, atribueix al Consell de Transparència i Bon Govern en el marc de l'Administració de l'Estat, que, recordem, entre d'altres funcions, és cridat a vetllar també pel compliment de les obligacions de publicitat activa, àmbit en el qual, davant un incompliment, pot emetre resolucions per a fer cessar el mateix o per a instar la incoació del corresponent expedient sancionador.

És per aquest motiu que entenem adient que el reglament que es contempla elaborar faciliti una relació completa del llistat de funcions que hauria d'exercir la GAIP en matèria de transparència, en sentit més ampli possible, de tal forma que aquest òrgan fos competent per a supervisar el compliment de la legislació vigent en matèria de transparència i accés a la informació pública, de tal manera que s'asseguri el seu control igualment del compliment dels deures de publicitat activa que són objecte de regulació del Títol II de la Llei 19/2014. En qualsevol cas, i al marge de la bondat de l'ampliació competencial que en pogués preveure la via reglamentària, fóra oportú que aquesta aprofités l'avinentesa alhora per a concretar amb suficient detall totes i cadascuna de les potestats i facultats que s'atribueixin a la GAIP en la matèria que ens ocupa.

Composició

Aquesta Oficina pretén advertir aquí d'aspectes essencials de l'estatut jurídic dels membres que componen la GAIP que no són aclarits, ni tan sols previstos, a l'article 40 de la Llei 19/2014.

En aquest sentit convindria determinar quina ha de ser la vinculació jurídica professional dels membres de la GAIP. El precepte legal referit tan sols preveu que seran designats per 3/5 parts dels diputats del Parlament de Catalunya i que han d'exercir el càrrec amb dedicació exclusiva, però no especifica si romandran adscrits o vinculats al Parlament, o bé a l'Administració de la Generalitat, a la qual s'adscriu la GAIP (art. 41.1). Aquesta determinació de la vinculació és essencial pels nombrosos efectes que s'hi deriven. Alhora, resulta necessari que s'aclareixi la naturalesa del càrrec: si es tracta d'un alt càrrec o bé tenen la consideració de personal al servei de l'Administració de la Generalitat; recordem que la Llei 19/2014 tan sols prescriu que els seran aplicables "les normes sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques". En darrer terme, convé regular el sistema de proposta de candidats, sens perjudici de la designació de les persones que per primera vegada integren la GAIP –designació feta sense haver disposat del desplegament reglamentari–: resulta absolutament necessari, en parer de l'Oficina, que la norma reglamentària concreti definitivament de quina manera s'ha d'articular la primera fase del procediment de designació, és a dir, la de formació d'un grup de persones aspirants, essent preferent un sistema de convocatòria pública per entendre que aquesta és l'única manera de garantir els principis que necessàriament han d'inspirar l'accés a càrrecs públics de caràcter professional: igualtat, mèrit i capacitat.

En un sentit similar, el càrrec de la secretaria tècnica de la GAIP tampoc no compta amb la mínima concreció normativa exigible. En aquest sentit:

Recomanem que el Projecte de decret especifiqui la vinculació concreta que aquest càrrec ha de tenir amb el departament d'adscripció de la GAIP; prevegi un concret règim o sistema per a proveir la plaça; indiqui el rang jeràrquic que ha de correspondre al lloc de treball, així com la seva previsió

en la relació de llocs de treball corresponent al Departament d'adscripció de l'òrgan administratiu; i, amb caràcter general, reguli la provisió, l'estatut i la resta de condicions jurídiques inherents a la plaça en garantia del ple respecte a la normativa vigent en matèria de funció pública i, en especial, als principis d'igualtat, mèrit i capacitat que la fonamenten.

En la mateixa línia convindria aclarir les condicions mínimes essencials del règim jurídic que afecti al personal adscrit a la GAIP. D'aquesta manera, resulta imprescindible que la norma a proposar incideixi en la vinculació del personal i el règim aplicable als llocs a ocupar, que hauria de respectar les normes vigents en matèria de funció pública, amb especial menció als sistemes de provisió de les places, garantint el ple respecte als principis d'igualtat, mèrit i capacitat, així com preveure la integració dels llocs a ocupar en la relació de llocs de treball del departament al qual s'adscriu l'òrgan.

Aquestes necessàries previsions reglamentàries compten amb l'expressa habilitació legal continguda en els dos apartats de l'article 41 de la Llei 19/2014, que insten al Govern a determinar per decret tant l'adscripció de la GAIP a un departament concret, així com a establir-ne per reglament l'organització i el funcionament.

Barcelona, 24 de març de 2017

Àrea de legislació i assumptes jurídics

Sr. Jordi Foz i Dalmau
Secretari de Transparència i Govern Obert
Departament d'Affers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència
Carrer de la Tapineria, 10
08002 Barcelona

FUNDACIÓ PERE TARRÉS	
Data: 14 MAR 2017	
Entrada	Sortida C-32918-5
Departament d'Affers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència - Tapineria	
Num 0966E 8-2017	
Data 17.3.2017 Hora 11:37	
Registre d'entrada	

Benvolgut senyor,

Us fem arribar les nostres consideracions en relació al desplegament del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIBG). En primer lloc creiem que el reglament no hauria d'obligar a les entitats privades a publicar determinades informacions amb detall ja que deixa al descobert tot el seu *know how*, estratègia comercial i institucional i sobretot dona avantatges competitius al sector lucratiu (a qui no s'obliga a fer el mateix). No hauria de ser obligatori publicar el pla anual de treball de l'entitat (amb informacions detallades com el pressupost, indicadors d'avaluació, persones assignades a cada projecte, etc.), i hauria de quedar ben especificat "quan s'escau" que és el que posa actualment al redactat. D'altra banda, la informació dels convenis amb organitzacions privades és un contracte entre dues parts privades i per tant no s'hauria d'exigir la seva publicació. Tampoc hauria de ser pública la informació relativa als sous dels directius de les entitats privades, ni directament ni mitjançant l'Administració

Esperant que aquestes consideracions puguin ser tingudes en compte us saludo molt cordialment.

Formació, Consultoria i Estudis

Barcelona, 14 de març de 2017

RRG/ma
C153

www.peretarres.org

Seu Social
Numància, 149 - 151
08029 Barcelona
Tel. 93 430 16 06
Fax 93 419 62 68

Facultat
Santaló, 37
08021 Barcelona
Tel. 93 415 25 51
Fax 93 218 65 90

**Formació, Consultoria i
Estudis**
Carolines, 10 08012 Barcelona
Tel. 93 410 16 02
Fax 93 439 45 15

Tarragona
C. de les Coques 1C, 1r
43003 Tarragona
Tel. 977 24 99 27
Fax 977 25 38 02

Madrid
Darro, 21
28002 Madrid
Tel. 91 563 97 16
Fax 91 515 93 11

Consulta pública prèvia a l'elaboració del reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIBG)

(10/3/2017)

Miguel Ángel Blanes Climent
Doctor en Dret
Lletrat de la Diputació d'Alacant
Tècnic jurídic del Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana
Autor del llibre "La transparència informativa de les Administracions Públiques"¹.
Twitter: <https://twitter.com/mablanes>
Blog: <http://miquelangelblanes.com/>
Linkedin: <https://es.linkedin.com/pub/miguel-ángel-blanes-climent/41/408/351>
Correu electrònic: mablanescliment@gmail.com

Agraint l'oportunitat de participar en la consulta prèvia a l'elaboració del reglament de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, proposo a continuació les següents qüestions a regular per la futura disposició reglamentària, indicant en alguna d'elles que seria necessària la prèvia modificació de la referida Llei 19/2014. Així mateix, també es detallen les lleis autonòmiques que ja recullen la modificació proposada.

a) AMPLIACIÓ DE L'ÀMBIT D'APLICACIÓ DE LA LLEI (art. 3):

Prèvia modificació de la Llei, caldria ampliar l'àmbit d'aplicació al Parlament, President de la Generalitat, Govern (Capítols I, II i III del títol II de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya) i a les institucions del poder judicial (Tribunal Superior de Justícia, Fiscal Superior i Consell de Justícia de Catalunya (Títol III de l'Estatut d'Autonomia).

b) GESTIÓ DE LA INFORMACIÓ I ARXIUS (articles 5.2. i 19.3):

Seria convenient incloure en el futur reglament algun apartat relatiu a la gestió dels documents i arxius:

- terminis i forma de conservació,
- gestió de correus electrònics,
- responsabilitat en cas de destrucció, no localització, pèrdua, etc., en coordinació amb la Llei 10/2011, de 13 de juliol, d'arxius i documents.

¹El llibre conté la tesi doctoral que va rebre el Premi Extraordinari de Doctorat per Acord del Consell de Govern de la Universitat d'Alacant de data 16 de desembre de 2016. "La transparència informativa de les administracions públiques. El dret de les persones a saber i l'obligació de difondre informació pública de manera activa". Thomson-Reuters Aranzadi, <http://www.tienda.aranzadi.es/productos/libros/la-transparencia-informativa-de-las-administr/5940/4294967293>

c) PUBLICITAT ACTIVA:

• Informació subjecta al règim de transparència (art. 8.1.m):

Respecte a la publicitat activa de la informació que se sol·liciti amb més freqüència, es proposa afegir: "així com les sol·licituds d'informació que tenen especial interès públic o general i la seva corresponent resposta, amb dissociació de dades personals".

Es proposa indicar que la publicitat activa es realitzarà de manera que permeti la participació ciutadana real i efectiva que sigui conseqüència de la informació facilitada, penjant a la web tota la documentació que ha de ser exposada al públic durant la seva tramitació i permetent la presentació d'alegacions, suggeriments i observacions de forma electrònica, bé per email, bé amb aplicacions informàtiques que permetin realitzar comentaris sobre el propi text exposat. El tràmit d'informació al públic s'ha de difondre per xarxes socials com Twitter i Facebook.

• Durada de la publicació:

La informació pública s'hauria de mantenir publicada durant els següents terminis:

- a) La informació que descriu situacions de fet es mantindrà publicada, almenys, mentre aquestes subsisteixin.
- b) La informació sobre normes, almenys, mentre aquesta mantinguin la seva vigència.
- c) La informació sobre contractes, convenis i subvencions mentre persisteixin les obligacions derivades dels mateixos i, almenys, dos anys després que aquestes cessin.
- d) La informació econòmica almenys durant cinc anys a comptar des del moment en què va ser generada. e) La informació en matèria mediambiental i urbanística, mentre mantingui la seva vigència i, almenys, cinc anys després que cessi la mateixa.

• Organigrama (art. 9.1.a):

En l'organigrama s'hauria publicar els "responsables polítics i funcionaris dels diferents serveis (gerents, cap d'àrea, servei, secció i negociat) i òrgans de decisió, així com les seves adreces de correu electrònic institucional.

• **Curriculum (art. 9.1.b):**

Es proposa incloure el perfil i trajectòria professional dels alts càrrecs, titulars d'òrgans directius, del personal eventual que integra els gabinets i tingui la condició de director, vocal assessor o assessor o equivalents i dels màxims responsables i directius de les societats mercantils, fundacions i consorcis, afegir també als "màxims responsables i directius dels serveis (gerents, cap d'àrea i servei), societats mercantils ..", i així mateix, la indicació de la seva pertinença o participació institucional en consells d'administració o en aquells altres òrgans col·legiats de caràcter administratiu o social en els quals tinguin la condició de membre o hagi participat en els últims 4 anys "(art. 13.1.d) Llei aragonesa 8/2015 de transparència).

• **Resolucions d'autorització de compatibilitat (art. 9.1.m):**

Es proposa especificar la informació detallada a l'article 13.2.h) de la Llei murciana 12/2014):

"La relació dels empleats públics que tinguin autoritzada la compatibilitat per a un segon lloc o activitat en el sector públic o reconeguda la compatibilitat amb l'exercici d'activitats privades. En aquesta relació s'inclourà, almenys, la denominació i descripció del segon lloc o activitat pública o de l'activitat privada, l'horari a realitzar i la data a partir de la qual s'autoritza o reconeix tan compatibilitat ".

• **Relació de llocs (art. 9.1.d):**

Es proposa especificar la informació detallada a l'article 13.2.a) de la Llei murciana 12/2014):

"Les relacions de llocs de treball, plantilles, catàlegs de llocs o document equivalent, referits a tot tipus de personal, amb indicació de les seves ocupants i tota la informació relativa a la seva relació jurídica i especialment: Si la plaça està ocupada de forma definitiva o provisional. En el cas d'ocupació provisional de la plaça, detall de la data d'adscripció provisional i les seves successives renovacions. En el cas d'acompliment de funcions sobre una plaça, detall de la data d'inici i fi. En cas de reserva de plaça s'inclouran les dades de l'empleat públic al qual se li reserva la plaça. Retribucions anuals, tant fixes, periòdiques com a variables previstes per a l'exercici, així com les meritades en l'exercici anterior. Aquestes retribucions de recollir, amb desglossament de conceptes, totes les meritades en cada exercici, per guàrdies, serveis extraordinaris, prolongació de jornada i indemnitzacions i dietes per raó de servei, així com per qualsevol altre concepte retributiu variable i es publicaran, per a cada lloc, al costat de les fixes i periòdiques ".

• **Agendes:**

Es proposa contemplar la publicació de les agendes institucionals dels alts, titulars dels òrgans directius i del personal eventual que integra els gabinets i tingui la condició de director, vocal assessor o assessor o equivalents.

• **Despeses, dietes i viatges (art. 11.1.b) ie):**

Les despeses protocol·làries, dietes i despeses de viatge dels alts càrrecs, titulars dels òrgans directius i màxims responsables de les societats mercantils, fundacions i consorcis. Es proposa afegir: "i màxims responsables i directius dels serveis (gerents, cap d'àrea i servei) (art. 21.d) Llei canària 12/2014, de transparència), així com" els viatges i desplaçaments fora de la Comunitat Autònoma de Catalunya realitzats en l'exercici de la seva funció, indicant l'objecte, la data i el seu cost total (art. 9.4.d) Llei valenciana 2/2015, de transparència).

• **Transparència en les decisions i actuacions de rellevància jurídica (art. 10):**

Seria convenient publicar un informe-resum de les principals al·legacions efectuades en els procediments normatius i tràmits d'exposició pública, així com de les corresponents contestacions o respostes a les mateixes.

Seria també molt útil publicar les resolucions de les reclamacions potestatives en matèria d'accés a la informació pública davant la GAIP quan recaiguin sobre decisions adoptades pels subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2014.

• **Transparència en la gestió econòmica, comptable, pressupostària i patrimonial (art. 11)**

Seria convenient publicar els telèfons mòbils corporatius disponibles, amb indicació dels usuaris dels mateixos i el seu cost anual, així com dades relatives al parc mòbil.

Caldria publicar els informes emesos pels òrgans d'intervenció interna, sobretot, els de objecció, emesos en els expedients de modificació pressupostària i control de gestió de la despesa pública (art. 9.1.h) de la Llei valenciana 2/2015, de transparència); relació de béns immobles arrendats i la destinació d'ús o servei públic dels mateixos (art. 25.1.c) Llei canària 12/2014, de transparència).

Seria interessant publicar el període mitjà de pagament a proveïdors (art. 11.1.f) de la Llei gallega 1/2016); el termini mitjà de pagament a beneficiaris d'ajudes i subvencions, així com els informes de morositat i les despeses de

caixa fixa desagregades per centres directius (art. 9.1.k) i m) de la Llei valenciana 2/2015).

Es proposa publicar la informació econòmica que sigui necessària que permeti valorar el grau de compliment i la qualitat dels serveis públics prestats.

Finalment, seria també molt útil contemplar la publicació dels comptes bancaris oberts en entitats financeres (Llei 5/2016, de 6 de maig, de comptes oberts per a la Generalitat Valenciana).

-Transparència en la contractació pública (art. 13):

És important publicar, no només el número de licitadors, sinó la seva identitat (art. 8.2 Llei extremeña 4/2013); la solvència tècnica i econòmica de l'adjudicatari; les revisions de preus; les actes de les meses de contractació; la identitat dels subcontractistes, l'import de cada subcontractació i el percentatge en volum de cada contracte que ha estat subcontractat (art. 17.1.n) Llei murciana 12/2014); penalitats imposades i factures pendents de pagament.

Es proposa afegir la següent informació respecte als serveis públics gestionats per concessionaris o entitats privades (art. 23 de la Llei canària 12/2014, de transparència):

-Els Requisits i condicions d'accés als serveis municipals, incloent horari i, si escau, taxes, tarifes o preus que s'exigeixen (art. 59.1 d) Llei 19/2014).

-Les Llistes d'espera existents per a l'accés als serveis.

-El Procediment per a la presentació de queixes i reclamacions sobre el funcionament de cada servei.

-Les Reclamacions presentades i les respostes a les mateixes (art. 61.3 Llei 19/2014), prèvia dissociació de les dades personals.

• Transparència en l'activitat subvencional (art. 15):

Fixar un termini d'actualització de la informació de tres mesos (art. 31.c) Llei canària 12/2014, de transparència); donar publicitat al procediment de gestió i justificació de la subvenció: termini d'execució, pagaments anticipats oa compte, import justificat, quanties pagades, resolucions de reintegrament i sancions imposades "(art. 18.1.a) de la Llei aragonesa 8/2015, de transparència).

- **Informació ambiental i urbanística**

Caldria exigir la publicació activa de les autoritzacions o llicències atorgades, incloent, els informes jurídics i tècnics emesos en els expedients d'atorgament d'autoritzacions ambientals integrades i llicències ambientals; els béns integrants dels patrimonis públics del sòl i els béns o ingressos econòmics rebuts per les cessions obligatòries d'aprofitament urbanístic; els informes jurídics i tècnics emesos en els expedients d'aprovació i modificació de plans urbanístics, instruments de gestió urbanística i procediments d'atorgament o denegació de llicències urbanístiques i expedients de restabliment de la legalitat urbanística "(art. 32.2 Llei canària 12/2014, de transparència).

d) PUBLICITAT PASSIVA:

- **Informació pública (art. 19):**

Es proposa la creació d'un "registre de sol·licituds d'accés a la informació", presentades tant pels ciutadans, com pels interessats en els procediments administratius, amb les corresponents resolucions d'inadmissió, estimació o desestimació dictades en relació amb aquestes sol·licituds. Es tractaria de saber quantes sol·licituds d'informació presenten els ciutadans i interessats, com es resolen, quant de temps triguen a resoldre, etc.

- **Protecció de dades personals (art. 24):**

Es proposa aclarir que la dissociació de les dades personals no ha de ser facultativa o optativa per a l'Administració. Si és possible dissociar, caldrà anonimitzar el document i lliurar la informació sol·licitada sense les dades personals, abans de procedir a la seva denegació per contenir dades personals. Si es dissociació les dades, ja no és necessària l'audiència a l'interessat titular dels mateixos prevista en l'art. 31 de la Llei 19/2014.

- **Requisits de les sol·licituds d'informació pública i presentació (arts. 26 i 27):**

Es proposa que en les sol·licituds d'informació presentades per via electrònica, no s'exigeixi el número del carnet d'identitat, bastant amb el nom i cognoms del sol·licitant, com al Portal de Transparència del CGPJ.

A més, es proposa contemplar la possibilitat de presentar sol·licituds de forma anònima, com preveu el Conveni del Consell d'Europa sobre accés a documents públics de 2009, encara no ratificat per Espanya.

Finalment, també es proposa permetre la presentació de sol·licituds de forma verbal (art. 41.2 Llei canària 12/2014, de transparència, i art. 27.3 Llei aragonesa 8/2015, de transparència).

• **La reelaboració com a causa de no admissió (art. 29.1.b):**

Es proposa afegir que per reelaboració no s'entendrà aquella acció que suposi un tractament informàtic d'ús corrent, ni aquella acció que requereixi aglutinar la informació dispersa en diversos documents existents.

• **Informació en poder de concessionaris i contractistes:**

Es proposa incloure que, en els supòsits en què la informació sol·licitada s'hagi de requerir a persones físiques o jurídiques que prestin serveis públics o exerceixin potestats administratives, es donarà un termini de 15 dies naturals, i en cas d'incompliment, s'imposaran multes coercitives, sense perjudici d'incoar l'oportú procediment sancionador.

• **Accés a la informació (art. 36):**

Es proposa reduir el termini de subministrament de la informació a l'interessat de 30 dies a 10 dies. L'article 22.1 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, fixa un termini màxim de 10 dies (precepte que té la naturalesa de legislació bàsica).

• **Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (art. 39):**

Respecte a l'apartat núm 1, i en relació amb l'article 72, cal aclarir que, sense perjudici del que estableix la disposició addicional primera, la reclamació davant la GAIP pot ser formulada respecte a totes les matèries regulades per la normativa específica, per exemple, els interessats en els procediments administratius, els membres de les corporacions locals, en matèria ambiental, urbanística, etc.

• **Procediment de reclamació (art. 42)**

D'altra banda, encara que es pugui deduir de l'article 72.1 (resolucions presumptes), és convenient afegir que la reclamació davant la GAIP també cap en els casos en què no es subministri la informació tot i haver estat estimada la sol·licitud per silenci administratiu.

• **Execució dels acords de mediació i de les resolucions (art. 43):**

Prèvia modificació de la Llei 19/2014, cal contemplar que la GAIP pugui imposar multes coercitives per aconseguir el compliment ràpid i efectiu de les seves resolucions.

D'altra banda, tenint en compte la naturalesa de "institució independent", caldria atribuir a la GAIP la potestat sancionadora per a incoar i resoldre els procediments per la comissió de les infraccions previstes en la Llei, així com pels incompliments del codi de conducta dels alts càrrecs.

• **Persones i activitats excloses del Registre de Grups d'Interès (art. 48):**

S'hauria de modificar la Llei 19/2014 per evitar que quedin exclosos del Registre de Grups d'Interès dels bufets d'advocats, assessories o consultories que assessoren contractistes, concessionaris, empreses constructores o urbanitzadores en les seves relacions amb l'Administració.

• **Reclamacions contra actuacions o omissions d'entitats de dret públic, societats, fundacions, consorcis i altres organismes públics (art. 73 i 74):**

Es proposa que, amb caràcter previ al recurs contenciós-administratiu, es pugui interposar la corresponent reclamació davant la GAIP. No s'entén que puguin existir entitats o institucions públiques respecte de les actuacions o omissions no es pugui reclamar davant la GAIP.

• **Infraccions molt greus i greus (arts. 77 i 78):**

Prèvia modificació de la Llei 19/2014, es proposa afegir les següents infraccions:

- No col·laborar amb la GAIP en la tramitació de les reclamacions o incomplir les seves resolucions.

- Efectuar requeriments d'esmena o tràmits que siguin innecessaris per tal de retardar l'accés a la informació.

En relació amb la infracció greu consistent en ometre el tràmit d'audiència dels tercers afectats, afegir "i no és possible la dissociació de les dades personals".

• **Procediment i potestat sancionadora (arts. 85-89):**

Es proposa que es notifiqui al denunciador tant la decisió d'incoar o no el procediment, com, si escau, la resolució del mateix.

D'altra banda, i prèvia modificació de la Llei 19/2014, tenint en compte la naturalesa de "institució independent", caldria atribuir a la GAIP la potestat sancionadora per a incoar i resoldre els procediments per la comissió de les infraccions previstes en la Llei , així com pels incompliments del codi de conducta dels alts càrrecs. I això, amb absolut respecte a l'autonomia local, ja que el previ recurs de reposició es podria seguir interposant davant l'alcalde o, si escau, Ple de la Corporació.

Si la GAIP està configurada com una institució veritablement independent, haurien de poder iniciar i resoldre els procediments sancionadors. Altrament, és la mateixa Administració la que té el poder de sancionar així mateix, el que de ben segur no passarà.

Els òrgans competents per sancionar les infraccions de la Llei de Transparència no poden ser la pròpia administració responsable del seu incompliment.

-Altres possibles continguts addicionals a incloure en el Reglament:

• Fòrums i observatoris:

Podria resultar interessant publicar a la web, amb antelació suficient, les reunions permanents o aïllades que es produeixin amb entitats, associacions, plataformes o grups d'afectats pel que fa als temes o problemes d'interès general que es plantegin en cada moment per promoure la participació en les mateixes, així com les conclusions o compromisos adoptats.

• Campanya de difusió social:

Resulta convenient contemplar com a obligatòria la necessitat d'efectuar una campanya anual de divulgació i difusió social per a general coneixement de la ciutadania i la comunitat escolar de les obligacions de publicitat activa i del dret a sol·licitar l'accés a la informació pública.

Senyors/es

Des de l'Àrea Jurídica del Col·legi Oficial d'Enginyers Industrials de Catalunya proposem que s'aprofiti el nou marc del futur reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, per aclarir aspectes derivats del difícil encaix dels col·legis professionals en una normativa pensada exclusivament per administracions públiques en sentit estricte.

El Col·legis hem estat pioners en matèria de transparència, en la mesura que la nostra normativa sectorial ja ens obliga a facilitar diversa informació a través de les finestretes úniques des del 27 de desembre de 2009, però atesa la doble naturalesa pública i privada dels col·legis i que la Llei 19/2014, de transparència, és aplicable als col·legis professionals exclusivament en allò que afecti l'exercici de llurs funcions públiques (art. 3.1, lletra b) s'han generat nombrosos dubtes interpretatius sobre l'abast de les nostres obligacions en matèria de transparència.

A títol d'exemple:

1) Entenem que no resulta ajustat a la legalitat vigent que els col·legis professionals hagin de tenir el tractament de grup d'interès (subjectes passius), amb la corresponent obligació registral, en totes les seves actuacions davant les administracions públiques, sense distingir si aquests s'adrecen a les administracions en virtut de llurs funcions públiques o funcions privades, de forma que es fa una taula rasa desproporcionada.

En aquest sentit, l'ordenació, la representació i la defensa de la professió són funcions públiques dels col·legis professionals i dels consells de col·legis, previstes a la Llei 7/2006.

La representació de la professió és un element essencial que impregna tota l'actuació de les corporacions en tots els àmbits i, per tant, resulta desproporcionat que, en les dades registrals, se'ns demani que especifiquem quina part del nostre pressupost dediquem a tasques de grup d'interès.

Així mateix, resulta no adequat a la naturalesa jurídica dels col·legis professionals que se'ns hagi manifestat que, com a canal de transparència de les nostres funcions públiques, aquests hagin de crear un propi registre (subjectes actius), en la mesura que no desenvolupen polítiques públiques.

La potestat normativa dels col·legis professionals es circumscriu a llurs funcions públiques que afectaran a les seves persones col·legiades, que disposen per Llei un període d'informació pública col·legial per formular les al·legacions, els suggeriments o esmenes que considerin convenients (art. 42.2 de la Llei 7/2006).

Per exemple, és irracional que la ciutadania tingui participació en la regulació dels codis deontològics de les professions, o bé com sobre l'estructura o funcionament intern dels col·legis professionals i consells de col·legis.

2) Els col·legis professionals no es nodreixen de subvencions, ni aportacions públiques, sinó principalment a través de les quotes col·legials que satisfan les persones col·legiades.

Resulta controvertida l'obligació de facilitar informació generalitzada a la ciutadania que ni contribueixen econòmicament ni tenen interessos vinculats als col·legis professionals. Els col·legis professionals a qui han de rendir comptes són llurs persones col·legiades.

Per tant, el reglament de la Llei 19/2014 hauria de preveure que les corporacions de dret públic no es troben subjectes a les obligacions relacionades amb els aspectes econòmics de la Llei 19/2014, excepte respecte aquelles partides concretes que sí procedeixin de fons, aportacions o subvencions públiques.

Atès que aquestes situacions contradictòries presenten molts conflictes interpretatius considerem que el futur reglament de desenvolupament és una ocasió immillorable per aclarir l'encaix concret dels col·legis professionals en els diversos aspectes de la Llei 19/2014.

Atentament

Josep Barceló

Josep Barceló
Cap de l'Àrea Jurídica

Enginyers

Industrials de Catalunya

Via Laletana, 39 CP. 08003 Barcelona T: 933 19 23 00. www.eic.cat

Avis important: Aquest missatge i qualsevol fitxer adjunt contenen informació confidencial d'ús exclusiu per al destinatari. Si vostè ha rebut aquest correu electrònic per error, l'informem que està totalment prohibida la divulgació, còpia o distribució i li preguem que ho notifiqui i que l'esborri immediatament. Gràcies per la seva col·laboració. **Avis important - Important notice**

 Abans d'imprimir aquest missatge, assegureu-vos que sigui necessari, el mediambient és a les nostres mans.

Senyors /es

Des de la Taula Lletrada de l'Associació Intercol·legial de Col·legis Professionals de Catalunya proposem que s'aprofitei el nou marc del futur reglament de desenvolupament parcial de la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, per aclarir aspectes derivats del difícil encaix dels col·legis professionals en una normativa pensada exclusivament per administracions públiques en sentit estricte.

Els col·legis professionals tenim una doble naturalesa:

- *PÚBLICA, amb unes funcions pròpies previstes a l'article 39 de la Llei 7/20016, de 31 de maig, de l'exercici de professionals titulades i dels col·legis professionals, així com aquelles que puguin ser objecte de delegació per part de les administracions públiques, d'acord amb l'article 41.2 de la mateixa Llei.*
- *PRIVADA, amb funcions derivades de la nostra base associativa.*

La Llei 19/2014, de transparència, és aplicable als col·legis professionals i consells de col·legis en allò que afecti l'exercici de llurs funcions públiques (art. 3.1, lletra b).

En aquest sentit, són activitats subjectes a Dret Administratiu i sobre les què els col·legis han d'informar, en els termes establerts a la Llei 19/2014, entre altres: la col·legiació; la inscripció en el registre de societats professionals; l'ordenació de l'activitat professional; l'exercici de la facultat disciplinària en l'ordre professional i col·legial; el visat de treballs professionals; la col·laboració amb les Administracions Públiques en l'exercici de funcions públiques, entre les que s'inclouen les d'informar sobre els projectes normatius del Govern i el Parlament que afectin a la professió, la gestió col·legial dels serveis d'assistència lletrada i de representació gratuïtes; així com qualsevol altra funció subjecte a Dret Administratiu.

Exclusivament, aquestes actuacions derivades de funcions públiques hauran d'estar sota l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2014, restant, per tant, fora de l'àmbit d'aplicació de la Llei 19/2014 les seves funcions privades.

Volem fer palès que els col·legis professionals i consells de col·legis han estat pioners en matèria de transparència, en la mesura que la nostra normativa sectorial ja ens obliga a facilitar diversa informació per mitjà de les finestretes úniques des del 27 de desembre de 2009.

Per tant, no es tracta de cap manera que els col·legis professionals i consells de col·legis intentin desvincular-se de les obligacions establertes a la Llei 19/2014, sinó que se'ls apliqui en els justos termes legals, de forma raonable i proporcionada.

Ara bé, arran de la Llei 19/2014, el doble vessant públic-privat anteriorment esmentat ha generat nombrosos dubtes interpretatius sobre l'abast de les nostres obligacions en matèria de transparència.

Atentament,

*Josep Barceló
Coordinador*

Intercol·legial

Taula Tècnica

Secretaria de Suport a l'Associació Intercol·legial de Col·legis Professionals de Catalunya

C/ Mallorca, 283

08037 Barcelona

Tel.: 93 496 18 80 ext.: 5312

intercat@icab.cat